

Những Thần Linh Quyến Dụ

 Xin chào, các bạn. Vui mừng được ở đây sáng nay, và biết rằng được thấy hết thấy các bạn, tin rằng Chúa ở với chúng ta ngày hôm nay, ban cho chúng ta một chút bóng mát, để trời sẽ không quá nóng ở trong đền tạm đây cho buổi hầu việc sáng nay. Và bây giờ chúng ta...

2 Tôi tin, có những trẻ em...Các lớp thiếu nhi đã ra về chưa, Anh Neville? Tôi thấy một số em nhỏ, và tôi thật muốn biết chúng đã tan học để trở về chỗ khác của—của chúng, trong phòng trường Chúa nhật của chúng chưa.

3 Bây giờ, xin cầu nguyện cho tôi. Tôi cho là tôi đã có một quyết định lớn tối hôm qua, và tôi phải thực hiện nó ngày hôm nay. Và để hội thánh cầu nguyện. Tôi có một—tôi có một buổi nhóm sắp đến, ở ngay ranh giới Bức màn Sắt ở nước Đức, và vì thế đòi hỏi thận trọng một chút. Và xin cầu nguyện cho tôi. Và vì thế, đó là, chúng ta có thể bắt đầu ngay lập tức trong sân bóng chày rộng lớn đó ở nước Đức, mà Hít-le đã làm ngay trước chiến tranh, một nơi đẹp đẽ to lớn, ngồi tám mươi ngàn người. Và chúng ta có thể dùng nó trong mười đêm, liền. Và vì vậy chúng ta đang hi vọng bắt đầu ở đó ngay lập tức, và rời qua La Salle Lorraine, nước Pháp, kế đến, rồi tới Berlin, trở về lại...Tôi muốn nói, Berlin ở giữa nơi đó và—và nước Pháp.

4 Rồi chúng ta trở về, ý Chúa, trong một hội nghị ở Chicago. Bắt đầu, tôi nghĩ, ngày năm, sáu, bảy, tám, và chín, là phần của tôi ở Chicago, về hội nghị ở tại nhà—nhà thờ Thụy Điển. Và rồi họ, Ông Boze, một số anh em từ khu vực Chicago, họ đã dự định một hội nghị tháng sắp tới này...bắt đầu ngày một tháng Tám, hay ngày một tháng Chín, đó là, ở Thụy Điển. Và tôi rất vui mừng biết rằng họ đã bỏ phiếu mời tôi, sang đó, và nó đã được phổ biến và trăm phần trăm. Tôi vui mừng vì điều đó, song tôi đã tính đi đến đó hoặc xuống đây lúc này. Anh em cầu nguyện để Chúa dẫn dắt tôi thật chính xác nơi nào những linh hồn sẽ được cứu nhiều nhất, và điều tốt đẹp nhất sẽ được thực hiện vì Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Bây giờ, họ đang có một hội nghị ở trên ấy, và—

và họ ở Thụy Điển, và anh ấy đã nói chúng ta có hai mươi lăm, ba mươi lăm ngàn người bắt đầu, ở hội nghị, và nhiều người trong số họ chưa được cứu.

⁵ Và sau đó xuống nước Đức ở đây, ồ, họ có một sân vận động tám mươi ngàn chỗ ngồi. Dĩ nhiên, chúng ta, ở nước Thụy Sĩ nơi chúng ta vừa rời khỏi, chúng ta đã có buổi nhóm tuyệt vời ở đó, và nhiều người trong anh em có lẽ chưa bao giờ nghe. Chúa đã ban phước cho chúng ta cực kỳ, đã có năm mươi ngàn người trở lại đạo trong năm đêm, ở—ở—ở Zurich, Thụy Sĩ.

⁶ Và vì vậy, Anh Jack Shuler, nhiều người trong các anh em đã biết anh ấy, anh là người Giám Lý, con trai của cụ Bob Shuler. Bây giờ họ đang ở Belfast, và—và họ nói họ đang vừa quay trở lại ngay, nơi đó, vì Phúc âm, và thậm chí vĩ đại hơn những gì Billy Graham đã có được trong buổi nhóm của ông. Jack là một người rất trẻ, đầy lòng nhiệt huyết và tình yêu thương. Và anh ấy—anh ấy thực sự rất chân thành với điều đó cho đến nỗi tôi tin anh là một đầy tớ vĩ đại của Chúa. Và cầu nguyện cho Anh Shuler. Và—và là Jack Shuler, và Jack MacArthur cũng ở với anh ấy. Anh Jack MacArthur, cũng là một thầy giảng vĩ đại. Và có những con người nhà thờ đã nói đó một sự phục hưng vĩ đại nhất đã từng đặng đến nước Ireland. Vì thế chúng ta rất...Hãy đi cầu nguyện hằng ngày cho những—cho những con người đó. Cả hai người đều còn trẻ, tôi đoán, khoảng, dưới bốn mươi, hay dưới nữa, các gia đình và vân vân, cùng những giáo sư giảng dạy Phúc âm vững vàng đáng tin cậy, và chúng ta yêu mến họ.

⁷ Và bây giờ, tôi—tôi cầu nguyện để các bạn sẽ không quên tôi, để—để Đức Chúa Trời sẽ cho phép tôi quyết định đúng ngay bây giờ. Có những lúc ở đó anh em không biết cách nào để rẽ bước. Anh em đã từng đi vào những chỗ đó chưa? Tôi tin Phao-lô đã đi vào nơi đó một lần, phải không? Nó ở giữa hai tình cảnh khó khăn. Và khi ông đang đi qua, thế nào, ông đã thấy Thiên sứ trong một khả tượng bảo ông, “Hãy đi qua xứ Ma-xê-đoan.” Vì thế Chúa vẫn có Thiên sứ của Ngài, phải không? Nếu như tôi có thể thực sự khiêm nhường trong lòng về việc đó như Phao-lô.

⁸ Và bây giờ, tối nay, hãy nhớ những buổi nhóm Phúc âm tại đền tạm ở đây, mọi người đi ra. Anh em ở chung quanh

Louisville, tôi nói tại Hội thánh Cánh Cửa Rộng Mở, trong hai giờ, tối nay, lúc bảy giờ ba mươi cho đến chín giờ ba mươi tại nhà thờ của Anh Caubles. Tôi đã định đến đây hai lần. Và lúc đó anh thật là một người tế nhị, và anh đã gọi điện thoại. Và Anh Caubles, anh ấy là một người quý phái rất tốt, thừa anh em. Anh em, tôi chắc anh em đã quen biết, người anh em rất tốt, và tôi thật khó có thể từ chối anh như thế. Hãy cầu nguyện. Trên hết mọi sự, hãy cầu nguyện, và cầu nguyện để Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sự—sự quyết định đúng đắn để thực hiện.

9 Bây giờ, trước khi chúng ta bắt đầu Sứ điệp Phúc âm, chúng ta đã có một buổi sáng để dâng con trẻ. Và tôi đã có một cậu bé ở đây, cũng, để dâng cho Chúa. Vậy thì, nhiều lần trong nhiều giáo hội...

Anh em có thể nghe rõ không, phía sau đó? Nếu có thể, nghe được không? Những người hâm mộ này ở đây, tôi chỉ, anh em không thể tự nghe mình. Không, điều đó, điều đó ổn rồi. Tôi e rằng tôi sẽ tàn lụi nếu không có nó.

10 Vì thế những—những trẻ em này, đôi khi người ta rảy nước cho chúng, trong nhà thờ, khi chúng là những ấu nhi. Và, dĩ nhiên, điều đó đến từ giáo hội Công giáo, bằng sự rửa tội những đứa bé, hay “sự rửa tội” như họ gọi khi chúng chỉ là những đứa bé. Giáo hội Giám Lý đưa điều đó ra, về làm phép báp-têm cho trẻ em, và nhiều, và tôi nghĩ nhiều hơn nữa. Tôi nghĩ đó là sự khác nhau giữa Na-xi-rê và tín đồ Giám Lý theo khuôn mẫu xưa, là làm phép báp-têm cho trẻ em, rồi cắt đứt một chút và tương tự như thế. Nhưng, bất cứ cách nào, điều đó không, tôi không nghĩ nó có ý nghĩa quá nhiều. Bởi vì, rốt lại, tôi nghĩ Đồi Sọ bị hiểu xuyên tạc, ngay tại đó, đối với hết thảy điều đó, đúng thế, vì Chúa Jêsus đã chết ở đó để cứu những trẻ em và cứu thế gian.

11 Và một đứa trẻ, cho dù nó có loại cha mẹ gì đi nữa, tội lỗi bao nhiêu đi nữa, điều đó chẳng có gì quan trọng, vì Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ tẩy sạch nó, đấy, và đây là Chiên Con của Đức Chúa Trời đã cắt tội lỗi thế gian đi. Đứa bé đó không thể ăn năn. Nó không biết ăn năn như thế nào. Nó không có lý do về sự có mặt ở đây, của chính nó. Nó không thể nói với bạn tại sao nó ở đây. Nhưng Đức Chúa Trời đã gọi nó xuống đây, và Huyết của

Đức Chúa Jêsus Christ tẩy sạch nó chính lúc nó ra đời trong thế gian. Và cho tới giai đoạn nó có trách nhiệm giải trình, lúc đó nó biết điều đúng và sai, và rồi những gì nó làm nó phải ăn năn vì những gì nó biết rằng nó đã làm sai. Điều đó đúng. Vậy nên, một số người của họ rảy nước cho chúng, và nghĩ chúng không lên Thiên đàng.

¹² Và có sự dạy dỗ nói rằng nếu đứa bé được sanh ra thuộc về cha mẹ có Đức Thánh Linh, vậy thì, đứa bé sẽ đi lên Thiên đàng; nhưng, nếu không, không có gì cho nó nữa, đứa bé thực sự không còn nữa. Đó là một sự sai lầm nghiêm trọng. Điều đó có gì khác biệt cho dù đó là cha mẹ có Đức Thánh Linh? Tất cả đều là sự ham muốn tình dục, và đứa bé được sinh ra cũng thế ấy. Vì thế, tất cả đều được “sanh ra trong tội lỗi, được hình thành trong sự gian ác, đến với một thế gian nói dối.” Đó, đó là những từ Kinh Thánh về điều đó.

¹³ Vì vậy, và rồi Huyết của Chúa Jêsus Christ tẩy sạch và đền tội cho đứa bé đó. Nếu nó chết, nó hoàn toàn đi ngay vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, nếu nó được sanh ra từ cha mẹ đầy tội lỗi nhất thế gian, cho đến lúc nó ở tuổi có trách nhiệm giải trình biết phân biệt điều đúng và sai. Và thế thì những gì nó làm, từ lúc đó, nó phải được tha thứ về điều đó. Nó phải cầu xin cho sự ăn năn của chính mình từ đó trở đi. Nhưng trong lúc nó còn là đứa bé...

¹⁴ Giờ đây, đường lối chúng ta cố gắng đi theo, ở đền tạm đây. Là nơi duy nhất trên thế gian mà tôi hành động, tôi giảng sự Dạy dỗ, là ở đền tạm ở đây, bởi vì đây là nhà thờ của chúng ta. Và chúng ta giảng sự Dạy dỗ ở đây để giữ dân sự theo hàng lối. Những người khác, ở trong giáo hội của họ, họ giảng bất cứ điều gì họ tin. Và họ là anh em tôi, và chúng ta có thể khác nhau một chút, tuy nhiên chúng ta vẫn là anh em. Và, nhưng trong đền tạm ở đây, chúng ta giảng những gì chúng ta nghĩ là sự Dạy dỗ theo Kinh Thánh. Và, trong đó, chúng ta thấy dành cho sự dâng con trẻ, mà chúng ta gọi là lễ dâng con, lần duy nhất trong Kinh Thánh mà chúng ta có thể tìm thấy, hay ở trong Tân Ước tới chỗ trẻ em đã từng được có bất cứ điều gì để làm, hay Đấng Christ đã làm điều gì cho nó trong một nghi lễ, đã có, Ngài đã ẵm chúng

trong tay Ngài và đặt tay Ngài trên chúng mà chúc phước cho chúng, và phán, “Hãy để con trẻ đến cùng Ta. Đừng ngăn cấm chúng nó, vì Nước Đức Chúa Trời thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy.”

¹⁵ Bây giờ, chúng ta được để lại, như chúng ta hiểu, để xúc tiến công tác mà Ngài đến để—để hoàn tất. Cái chết của Ngài ở Đồi Sọ, Ngài đã ở cùng chúng ta và Ngài đã đi từ...đến từ Đức Chúa Trời, vào thế gian, rồi trở về với Đức Chúa Trời, hay từ thế gian đi vào Đức Chúa Trời, và trở lại trong hình thức Đức Thánh Linh, và ở cùng chúng ta, ở trong chúng ta, cho đến tận thế, đang thực hiện trong Hội thánh Ngài cùng một công tác mà Ngài đã làm khi Ngài còn ở trên đất. Và, bởi điều đó, chúng ta đem những con trẻ của chúng ta đến với người khác, đến với những mục sư truyền đạo, và họ cầu nguyện trên chúng, đặt tay trên chúng và dâng cho chúng cho Đức Chúa Trời. Chỉ một nghi thức nhỏ để nói rằng chúng ta biết ơn sâu sắc những gì Chúa đã làm cho chúng ta và những đứa trẻ này.

¹⁶ Vậy thì, nếu những trẻ em của các bạn được rảy nước, hay bằng bất cứ cách nào tại giáo hội các bạn, hãy suy nghĩ. Chúng ta không nói một điều nào chống lại điều đó. Điều đó được thời. Nhưng, dựa vào Kinh Thánh, chúng ta chỉ tìm thấy một chỗ, đó là chỗ Chúa Jêsus chúc phước cho chúng, chính Ngài. Ý Chúa, tôi sẽ đọc điều đó, trong—trong Lời ở đây. Chúng ta tìm thấy, trong Thánh Lu-ca...Tôi tin đó là chương—chương thứ 10, và bắt đầu ở câu thứ 13.

Và người ta đem những con trẻ đến cùng Ngài, dâng Ngài rờ chúng nó: nhưng môn đồ trách họ những kẻ đem chúng đến.

Nhưng Đức Chúa Jêsus thấy vậy, bèn giận mà phán cùng môn đồ rằng, Hãy để con trẻ đến cùng Ta, đừng cấm chúng nó: vì Nước Đức Chúa Trời thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy.

Quả thật, Ta nói cùng các người, Ai chẳng nhận lấy nước Đức Chúa Trời như một đứa trẻ, thì chẳng được vào đó bao giờ.

Và Ngài lại bồng những đứa trẻ ấy, và đặt tay trên chúng nó, mà chúc phước cho chúng.

17 Điều đó chẳng đáng yêu sao? Ngài phán, “Bây giờ, hãy để con trẻ đến cùng Ta. Đừng ngăn cấm chúng nó, vì nước Đức Chúa Trời, thuộc về những kẻ giống như những kẻ giống như con trẻ đó.” Và Ngài lại bồng chúng trong tay Ngài mà chúc phước cho chúng.

18 Bây giờ, sáng nay, chúng ta sẽ yêu thích chừng nào, nếu chúng ta có được Chúa Jêsus đang ngồi ở đây, trên bục giảng, trong con người, nói, “Lạy Chúa, xin Ngài ban phước cho con của con?” Ô, thật là...vì con mắt xác thịt và lòng chúng ta ao ước thấy điều đó. Nhưng dù sao đi nữa, Ngài ở đây, vì Ngài ban cho chúng ta nhiệm vụ làm điều đó. Và khi chúng ta làm xong, thì Ngài cũng nhận biết. Chúng ta tiếp nhận những người mà Ngài sai đến, tin nhận Ngài sai người đó đến, anh em biết đấy. Vì vậy, Ngài ở đây sáng nay. Và nếu Chị Gertie đến bên đàn piano và chơi cho chúng ta bài hát thân quen chúng ta thường hát cách đây đã lâu, này, “Mang chúng vào, mang những trẻ em đến với Chúa Jêsus.” Tôi tin nó ở trong đầu đó trong sách ở đó. Tôi không chắc lắm. “Hãy mang những con trẻ đến với Chúa Jêsus.” Và nếu bạn có con trẻ, một ấu nhi chưa được dâng, và bạn muốn dâng nó sáng nay, ồ, chúng ta sẽ vui lòng làm điều đó.

19 Và có quý vị mục sư truyền đạo nào trong tòa nhà, những thầy giảng mà muốn đi lên và đứng đây với chúng tôi ở đây trong lúc chúng ta dâng những trẻ em này lên cho Chúa không? Chúng tôi sẽ vui lòng, khi anh em đến. Được rồi, điều đó có trong sách không? Anh Neville, anh tìm thấy nó không? Không có trong đó. Được rồi, bao nhiêu người biết bài đó, *Mang Chúng Vào*? Được lắm, bây giờ chúng ta hãy hát. Mọi người cùng hát với nhau, trong khi các bà mẹ mang con mình lên. Được rồi. Được rồi.

...chúng vào, mang chúng vào,
Giữa chốn ác tội kíp đem chiên ra;
Mang chúng vào, mang chúng vào,
Mang những chiên lạc đến với Jêsus.

Mang chúng vào, mang chúng vào,
Giữa chốn ác tội kíp đem chiên ra;

Mang chúng vào, mang chúng vào,
Mang những chiên nhỏ đến với Jêsus.

²⁰ Xin chúng ta cúi đầu cầu nguyện một lát. Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, đang đứng chung quanh bàn thờ sáng nay là những người cha người mẹ đang giữ những hậu tự bé nhỏ của họ trong tay, mà Ngài đã ban cho họ một cách đầy ân điển. Họ rất biết ơn Ngài vì chúng, Chúa ôi, và họ đang mang chúng đến bàn thờ ở đây sáng nay, trong nhà Đức Chúa Trời, để dâng chúng, dâng đời sống của chúng cho Ngài. Ngài đã ban cho. Và chúng con cầu xin, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ nuôi dưỡng và ban phước cho mỗi một cháu bé. Xin dẫn dắt chúng, và cầu xin những Thiên sứ hộ mệnh của Đức Chúa Trời canh giữ mỗi cháu. Ban cho các cháu được sống lâu hạnh phúc và vui mừng. Xin cho chúng lớn lên là những người nam và nữ thuộc về Đức Chúa Trời, của ngày mai, nếu còn có ngày mai.

²¹ Đức Chúa Trời ôi, chúng con cầu xin Ngài sẽ nuôi dạy những thầy giảng và những nhà tiên tri cùng các giáo sư lớn lên từ nhóm ấu nhi đang ở quanh bàn thờ này sáng nay. Và khi chúng con già và không thể đi xa hơn nữa, người nào đó phải mang chúng con đi từ nơi này đến nơi khác, cầu xin cho chúng con có thể đứng và nghe Phúc âm được giảng dạy bởi những cháu bé này có mặt ở đây hôm nay. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và ngày vinh hiển nào đó khi tất cả chấm dứt, đời sống chúng con đã xong, những cha mẹ này đứng quanh bàn thờ, xin cho chúng con giống như Gia-cốp xưa khi ông chúc phước cho hết thầy con cái của mình và nói với họ sự cuối cùng của họ sẽ ra sao trong ngày cuối cùng. Sau đó ngược lên, nói, “Các con biết đấy, cha sẽ về sum họp với tổ tông.” Rồi ngày vinh hiển nào đó, ông và hết thầy con cái của ông, sẽ sum họp trong một Xứ tốt hơn. Không ngạc nhiên khi Ba-la-am nói, “Xin cho sự cuối cùng của tôi được giống như người.” Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin Ngài sẽ ban những ơn phước này trên những bậc cha mẹ.

²² Và giờ đây khi chúng con đến đặt tay trên chúng, thật là—thật là điều kỳ diệu...Và khiêm nhường biết bao mà Ngài đã làm điều đó, Chúa ôi, để chúng con những người trên đất này sẽ có được đặc ân chúc phước cho những trẻ em này trong Danh Ngài,

biết điều này, rằng, điều gì chúng con cầu xin, thì được nhậm lời. Khi chúng con đi chúc phước cho chúng, cầu xin Chúa Jêsus, Người tắt cả mọi người không nhìn thấy được, Đấng vô sở bất năng đứng gần và ban phước cho mỗi bé khi chúng con đặt tay trên chúng mà dâng chúng cho Ngài. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài. A-men.

²³ Anh Glenn Funk, anh ấy có ba đứa con nhỏ để dâng cho Chúa.

[Băng trống. Anh Branham dâng các con trẻ—Bt.]

...một—một phòng riêng nhỏ bé, cách xa kia ở vùng đất phương bắc, Ngài đã hứa ban đứa trẻ này cho con. Cha ôi, cầu xin ơn phước của Ngài ngưng đọng trên nó.

Hỡi Joseph, con trai của bố, bố dâng con cho Đức Chúa Trời. Và cầu xin cho đời sống con là một nguồn phước. Xin cho con sẽ là một nhà tiên tri, Joseph. Cầu xin ân điển của Đức Chúa Trời ngưng đọng trên con. Cầu xin Đức Chúa Trời của cha con, Đức Chúa Jêsus Christ, lúc nào cũng ban phước cho con, khiến đời sống con là một nguồn phước hạnh cho những người khác.

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, tôi chúc phước cho nó. A-men.

[Băng trống. Anh Branham dâng các con trẻ—Bt.]

²⁴ Yêu trẻ em không? Điều gì đó về những đứa con nhỏ bé mà mỗi bà mẹ đều muốn con mình được phước.

Bây giờ, đó là cách Cha Thiên thượng của chúng ta đối với chúng ta là những người lớn sáng nay. Ngài muốn mỗi người chúng ta đều được phước. Ngài ban cho chúng ta điều nào đó phía trước, chỉ đưa tay ra với chúng ta, như để nói, “Đây này, Ta muốn con được phước, con của Ta.” Ngài chẳng tuyệt diệu sao? Vì thế chúng ta có thể biết ơn sâu sắc với một Cha Thiên Thượng nhân từ như thế.

²⁵ Bây giờ, trong những phước hạnh của những đứa trẻ này, anh em biết đấy, mới đây tôi vừa đọc ở đây trong những câu Kinh Thánh ngày nọ, ở đâu đó phía trên đây, nó ở trong Cựu Ước, mà, một điều vĩ đại mà tôi—tôi dĩ nhiên hiểu rõ lợi ích để đọc. Nó đây này, ở ngay đây. “Và Na-than thưa cùng Đa-vít rằng, ‘Hễ trong lòng vua có ý làm gì thì hãy làm đi, vì Đức Chúa Trời ở

cùng vua.” Hiếu không? “Hể trong lòng vua có ý làm gì thì hãy làm đi.” Và nhiều lần tôi—tôi đã tìm thấy điều này, thưa bạn Cơ-đốc nhân, rằng tôi đã nói những điều mà tôi không biết mình nói gì, và thấy rằng nó sẽ ứng nghiệm. Hể điều gì người nói!

26 Đã có một lần, Chúa Jêsus xuống núi và Ngài thấy một cây chẳng có quả nào cả, chỉ toàn lá, và không có trái, và Ngài đã phán, “Chẳng hề có ai ăn trái của mày nữa.”

27 Và ngày hôm sau, khi đi ngang qua, các môn đồ thấy lá cây đã héo. Họ nói, “Kìa, cây bị khô nhanh làm sao.”

28 Chúa Jêsus phán, “Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời; vì bất kỳ điều gì các người muốn, khi các người cầu nguyện, hãy tin chắc mình đã nhận thì người sẽ có điều đó. Và bất cứ điều gì người nói, thì các người sẽ có điều các người nói.” Hãy suy nghĩ về điều đó. Ô! Và có lẽ ngày nay, Đức Thánh Linh vĩ đại của Đức Chúa Trời, đang đứng ở bàn thờ đây, anh em nói...Ồ, nó không phải được tô điểm. Nó không phải là nơi được tô điểm công phu vĩ đại.

29 Có lần Gia-cốp cố hết sức kéo lên một tảng đá và lên đặt đầu mình lên nó, và ngày nay nó vẫn được nhận biết như Ngài của Bánh. Hay, Đá của Bánh, mà những con người vĩ đại của trái đất vẫn tập hợp chung quanh tảng đá đó, dành cho những vị vua được tấn phong trên đỉnh của đá này, chỉ là một hòn đá cũ tầm thường đang nằm trong một cánh đồng.

Bê-tên chỉ là một đồng đá đặt chồng lên nhau, và nó trở nên nhà của Đức Chúa Trời, một chỗ cư ngụ. Gia-cốp nói, “Đây thật là nhà của Đức Chúa Trời.” Chỉ một đồng đá đang nằm chồng lên nhau.

30 Nó không cần phải lấy những vật được trau chuốt công phu hết sức. Nó chỉ cần sự đơn sơ và đức tin để tin, là những gì nó cần. Đó là điều tạo nên nó.

31 Vậy thì, biết rằng thì giờ chẳng bao lâu sẽ qua đi, chúng tôi sẽ cố gắng không giữ các bạn lại quá lâu, biết trời nóng và nhà thờ thì đông. Vì thế tôi sẽ chỉ nói với anh chị em chỉ một lát sáng nay, về đề tài nhỏ ở đây mà có thể...Tôi tin nó sẽ giúp đỡ cho các bạn. Và bây giờ tôi, trước khi rời khỏi nhà, tôi đã viết xuống ba hay

bốn điều nhỏ. Tôi nói, “Tôi sẽ chờ xem điều gì Đức Chúa Trời bảo tôi phải nói khi tôi đi xuống đó.” Tôi viết khoảng sáu điều nhỏ xuống đây, những chủ đề nhỏ, và tôi viết một điều, bỏ nó vào trong túi áo như thế này. Tôi nghĩ, “Ồ, khi mình lên bục giảng có lẽ Ngài sẽ bảo mình điều gì đó để nói.” Vậy thì tôi thật sự đi quá xa khi tôi đã lên ở đó. Vì vậy, dù sao đi nữa, tôi sẽ đọc lời Kinh Thánh ở đây, xin Chúa giúp để chúng ta hiểu Nó. Chương 14 của Thánh Lu-ca, và chúng ta hãy bắt đầu khoảng câu ba mươi-...câu thứ 31 của chương 14 Thánh Lu-ca.

Hay là có vua nào, đi đánh trận cùng vua khác, mà trước không ngồi xuống, và hội ý xem mình thì có thể đem đi mười ngàn lính có thể địch nổi cùng vua kia đem hai mươi ngàn chẳng?

Bằng chẳng nổi, trong khi vua ấy cũng...vua kia còn ở xa, người sai sứ đi ra, và xin hòa bình.

Như vậy, nếu ai trong các người...

³² Tôi muốn các bạn để ý kỹ. Bây giờ, trước tiên Ngài phán... Đó là một ẩn dụ. Ngài phán, “Vậy thì, có một vua đến, và người đem theo hai mươi ngàn quân lính; và vua này sẽ gặp người, và người chỉ có mười ngàn quân. Thế thì, trước tiên, người ngồi xuống và xem mình có sẵn sàng không, người có thể làm điều đó hay không.” Được rồi.

...nếu các người mà không bỏ mọi sự mình có, thì không được làm môn đồ ta. (Hiểu không?)

³³ Bây giờ cầu xin Chúa gia ơn Ngài cho Lời này. Bây giờ xin chúng ta sẽ cúi đầu cầu nguyện một lúc.

³⁴ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, Ngài là Đấng biết tất cả mọi sự, và không tây vị ai hết, vì con loài người là gì mà Ngài nhớ đến? Ngài đã tạo dựng nên con người, và con người chỉ giống như bông hoa ngoài đồng: ngày nay nó đẹp đẽ, ngày mai người ta cắt nó, bỏ vào lò, và nó tàn héo. Và con cầu xin Ngài, Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót chúng con hôm nay và để mỗi người nhận sự kiểm điểm hôm nay. Chúng con ở đây như ở trong nhà của sự sửa dạy. Chúng con ở đây để học và biết sống như thế nào, và để nó đến ra từ Lời Ngài hôm nay, Ôi Đức

Chúa Trời Đồi đời. Nhiều con cái của Ngài đã nhóm nhau lại, và nhiều người trong số họ là con cái Ngài trong nhiều năm, nhưng, như điều đó, tất cả chúng con về với nhà Đức Chúa Trời, để học, để biết. Và con, đây tớ của Ngài, mong ước biết nhiều hơn về Ngài. Và con cầu xin Ngài sẽ mang sự hà hơi của Phúc âm đến trên tất cả chúng con, trên đây tớ của Ngài, và sự Hiện diện đó của Ngài, và hà hơi cho chúng con qua suốt tòa nhà này, sẽ là điều rất vĩ đại hôm nay, đến nỗi chúng con sẽ ra về, trong lòng chúng con, sự khát khao được trở nên những đây tớ tốt hơn của Ngài, điều mà sẽ ích lợi cho chúng con được ở đây. Ôi Đức Chúa Trời đây lòng thương xót, xin ban cho những phước này như Danh Chúa Jêsus, Con Ngài. A-men.

³⁵ Bây giờ cầu xin Chúa gia ơn phước Ngài cho Lời khi chúng ta đọc. Tôi muốn lấy đề tài sáng nay, rằng, “Những thần linh quyến dụ hay Lời Đức Chúa Trời?” Bây giờ, đúng hơn là một đề tài lạ, nhưng hiện giờ điều đó ở trong đèn tạm... Và tối thứ Tư vừa qua... Sáng Chúa nhật vừa rồi tôi đã giảng về một—một năm ân xá Phúc Âm.

³⁶ Còn tối thứ Tư vừa rồi tôi đã giảng về người đàn bà có cái—cái bản nhỏ trên đầu, hay là... Bà ta mất một trong những đồng tiền của mình, và bà đang khóc cố gắng tìm cho được nó trước khi chồng bà đến. Và phát hiện ra rằng người đàn bà đó là loại phụ nữ đông phương, và bà ta... và tượng trưng cho Hội thánh. Và một nhẫn cưới thường không được đeo trên ngón tay. Nó được buộc ngang qua đầu, với chín miếng bạc trong đó. Và khi một người phụ nữ trở thành gái điếm, họ lấy ra một miếng bạc và cho thấy rằng cô ta là gái điếm. Và vì thế người đàn bà này đã mất một trong những miếng bạc, không phải là gái điếm. Nhưng chồng bà đã vắng nhà, và bà đang cố vội tìm miếng bạc đó, để đặt nó vào lại trong dải buộc của bà, kẻo khi chồng bà trở về ông ta sẽ thấy bà ở trong tình trạng làm điếm, và điều đó có nghĩa là một sự đổ vỡ gia đình và vân vân. Và tôi sẽ áp dụng điều đó trong chốc lát đối với hội thánh, đã đánh mất nhiều thứ quan trọng. Và chính là lúc Cha đang đến, vì thế chúng ta phải tìm kiếm những thứ đó lại. Bây giờ, biết rằng trong hội thánh, và đèn tạm của chúng ta...

³⁷ Và tôi—tôi muốn nói về *Những Thần Linh Quyển Dụ*, mà chắc hẳn nó thật ra được đặt chủ đề là *Ma Quỷ Học*. Anh em nghe rất nhiều về những quỷ dữ, trong những ngày này, nhưng anh em nghe rất ít về cách thoát khỏi nó. Hết thấy chúng ta đều—đều có ý thức tốt rằng có ma quỷ, nhưng, việc kế tiếp là, làm thế nào để thoát khỏi thứ đó. Và bây giờ có...Có, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, nhiều cơ hội để giải quyết với những việc này được gọi là ma quỷ, và đương đầu chúng ở bục giảng và trong bước đi hằng ngày, và, ờ, tôi muốn nhìn xem trong Thánh Kinh sáng nay và tìm ra thật sự những thứ đó là gì.

³⁸ Bây giờ, chúng ta áp dụng nó vào trong một buổi hầu việc chữa lành, luôn luôn về mặt chữa lành. Ung thư, khối u, bệnh đục nhân mắt, bệnh lao, tất cả những thứ đó là những điều không tự nhiên, chúng thuộc loại siêu nhiên và là những con quỷ. Lời Kinh Thánh minh chứng rất rõ ràng điều đó. Nhưng đó là những con quỷ ở trong cơ thể, với những khối u, như bệnh ung thư, có sự sống trong nó, và sự sống của bệnh đó là một con quỷ. Sự phát triển của bệnh đục nhân cầu, sự lan rộng của bệnh lao, và những bệnh truyền nhiễm khác, nó là những con quỷ. Điều đó ở trong hình thức vật lý.

³⁹ Bây giờ, sáng nay chúng ta sẽ nói—nói về ma quỷ trong hình thức thuộc linh trong linh hồn. Chúng ở trong linh hồn giống như chúng ở trong thân thể. Và chúng ta chắc chắn phải thừa nhận rằng chúng ta thấy chúng trong thân thể con người, những bệnh ung thư chẳng hạn và—và những bệnh truyền nhiễm khác ở trong thân thể con người.

⁴⁰ Vừa mới đây, ngay cả bệnh ung thư được tuyên bố là bệnh truyền nhiễm chiều kích thứ tư, mà nó ở trong một chiều kích khác. Chắc chắn vậy, nó là khoa nghiên cứu ma quỷ. Mọi bệnh tật là bệnh truyền nhiễm chiều kích thứ tư, sự bắt đầu của nó.

⁴¹ Vậy thì, nhưng bây giờ bệnh ung thư trong thân thể hay ung thư trong linh hồn, ma quỷ cũng có thể đến trong nơi đó. Vậy thì, có nhiều lần và nhiều người với những ý tưởng tốt mà...và là những người tốt mà cố gắng nhiều lần để—để đặt cơ sở trên một số hệ thống thần học không đáng kể mà họ có, hay điều gì mà họ đã được dạy từ khi còn là đứa trẻ, và cho tới khi thấy

rằng điều đó làm kiệt quệ sự sống của họ, làm linh hồn họ thất vọng, rằng họ vẫn có điều gì đó không đúng. Các bạn, nhiều người ở đây sáng nay, không nghi ngờ gì các bạn có thể tìm thấy những Cơ-đốc nhân tụ họp với nhau, các bạn thấy nhiều người mà có những linh kia ở trong họ, mà họ...Điều đó không được ưa thích. Họ không muốn có chúng. Họ nói, “Ô, nếu tôi có thể chỉ bỏ được sự nói dối! Nếu tôi có thể thoát khỏi sự ham muốn tình dục! Nếu tôi có thể giữ bỏ được *điều này* hay *điều kia!*” Vậy thì, đó là các quý. Và, giờ đây, chúng đi vào trong hình thức tôn giáo, nhiều lần. (Hiện đang là giờ Trường Chúa nhật, đó là thì giờ của sự dạy dỗ, vì thế chúng ta hãy xem xét kỹ điều này.) Vậy thì, chúng đi vào trong hình thức của tôn giáo, nhiều lần.

⁴² Bây giờ, trong Thánh Kinh, đã từng có lần, có một người tên là Giô-sa-phát, một người vĩ đại, một người tin kính. Và ông đi lên gặp một vua khác là vua của—của Y-sơ-ra-ên. Và người này, Giô-sa-phát, là vua dân Giu-đa. Và ông đã xuống với A-háp, vua của Y-sơ-ra-ên, và họ đã bắt tay với nhau, làm đồng minh của nhau, để lên chiến đấu ở Ra-mốt xứ Ga-la-át. Và họ đã làm điều đó mà không có sự cầu nguyện trước tiên.

⁴³ Ô, nếu như dân sự có thể nhận biết! Đó là lý do tôi đến sáng nay và yêu cầu anh em nhớ đến tôi khi tôi đi nước ngoài. Trong tất cả những điều này, hãy cầu nguyện!

Người nào đó ngày nọ đến và nói, “Anh Branham, anh có nghĩ là thật là sai để làm điều nào đó không?”

⁴⁴ Tôi nói, “Tại sao anh thắc mắc về?” Hiểu không? Nếu có thắc mắc nào trong trí, hãy để mặc nó, đừng làm điều đó chút nào. Chỉ giữ lại đó. Khi anh em bắt đầu làm bất cứ điều gì, và nếu sự nghi ngờ đúng hay sai, đừng can thiệp vào gì hết. Đừng đi sâu vào điều đó chút nào, thì anh em biết mình đúng.

⁴⁵ Vì vậy, mọi sự phải được cân nhắc kỹ lưỡng bằng sự cầu nguyện, trước tiên. “Trước hết hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, và mọi điều khác này sẽ được thêm vào nữa.” Tôi chắc chắn hoàn toàn sáng nay, nếu quý ông và quý bà chỉ có thể đi sâu vào địa vị của nơi linh hồn họ, sự suy nghĩ của họ, thái độ của họ, ắt sẽ hoàn hảo trước mắt Đức

Chúa Trời, ắt sẽ là một trong những hội thánh đầy quyền năng nhất từng tồn tại.

⁴⁶ Hãy theo dõi chỉ trong chốc lát về vật lý. Bây giờ, chúng ta thì, có, nhiều thời gian, có trong nhiều năm, chúng ta đã có cái mà chúng ta gọi là “máy phát hiện nói dối.” Bạn có thể đặt cổ tay mình trên đó, đưa nó ngang qua đầu cửa—của họ, và bạn có thể vào trong đó và cố hết sức tạo nên một âm thanh nói dối giống như thật, và nó sẽ ghi lại âm bản mỗi lần, bởi vì con người không được tạo nên để nói dối. Nói dối là điều lừa gạt, khó khăn, điều xấu ác. Tôi thà có một người say rượu với tôi, bất cứ ngày nào, còn hơn là một kẻ nói dối. Hiểu chứ? Một kẻ nói dối! Và thân thể của anh em được tạo nên không phải để nói dối. Cho dù anh em tội lỗi thế nào đi nữa, anh em vẫn là đứa con sa ngã của Đức Chúa Trời. Con người đầy tội lỗi nhất trong thành phố này hôm nay, Đức Chúa Trời đã không có dự định anh em trở nên tội lỗi. Ngài muốn bạn là một con trai hay con gái của Ngài. Anh chị em đã được tạo dựng theo bản chất của Chính Ngài. Nhưng tội lỗi đã khiến anh chị em làm điều đó. Và cho dù anh em có cố gắng mạo nhận và cố gắng tạo ra sự nói dối dường như đúng, người ta đã có một dụng cụ khoa học để chứng minh rằng nó sai. Anh em có thể nói điều đó với tất cả sự trong sạch anh em muốn, nhưng nó sẽ vẫn ghi nhận âm bản; bởi vì có một tiềm thức bên trong một con người, và tiềm thức đó biết điều gì là sự thật. Và cho dù bạn đang nói ra điều gì ở đây, tiềm thức đó biết rằng đó là lời nói dối, và nó sẽ không ghi nhận vào tiềm thức.

⁴⁷ Do đó, nếu một người nam hay nữ có thể từng có những ý nghĩ của họ, và làm chứng cùng đời sống họ rất đúng hàng lối của Đức Chúa Trời (a-men) cho đến khi kênh của Đức Thánh Linh sẽ hoàn toàn là một với Đức Chúa Trời, điều gì sẽ xảy ra! Nếu người nam hay người nữ đó từng có thể có được hàng lối, ở đó với sự tự do từ tấm lòng của họ, với đức tin từ tận đáy lòng họ!

⁴⁸ Nhiều người đến với bàn thờ để được cầu nguyện cho, họ có đức tin trí tuệ. Họ xưng nhận tội lỗi mình và gia nhập một giáo hội, bằng đức tin trí thức. Họ tin nó trong—trong trí họ. Họ tin điều đó bởi vì họ đã nghe nó. Họ tin nó bởi vì họ biết đó là sự

sáng suốt tốt nhất. Nhưng đó không phải là những gì Đức Chúa Trời nhìn xem. Ngài không nhìn xem đức tin tri thức của bạn.

49 Ngài nhìn vào tấm lòng, ở bên trong Đức Chúa Trời... Và khi điều đó đến từ tấm lòng, mọi sự đều có thể được lúc đó. Sự xưng tội của bạn phải thích hợp với đời sống bạn. Đời sống bạn nói to như khi bạn xưng tội.

50 Nhưng khi sự xưng tội của bạn nói một điều, và đời sống bạn sống khác, thì có điều sai trật ở đâu đó. Chính là vì bạn có đức tin đầy trí tuệ, và không có đức tin từ tấm lòng. Và điều đó chỉ cho thấy rằng ở bên ngoài, *đây*, là sự hiểu biết về Đức Chúa Trời; nhưng bên trong, *đây*, là một con quỷ nghi ngờ. “Tôi tin vào sự Chữa lành thiêng liêng, nhưng điều đó không dành cho tôi.” Hiểu không? “À, điều đó có thể như vậy, nhưng tôi không tin nó.” Hiểu chứ? Bên ngoài, bạn nói “vâng”; bên trong, lương tâm bạn lại nói “không.” Điều có tính khoa học tương tự đó sẽ chứng minh rằng điều đó không đúng, hãy chứng minh nó.

51 Để ý, khi những vua này, trước khi họ bắt đầu đi ra, họ nên có... Trước khi Giô-sa-phát tạo sự liên minh như vậy với A-háp, trước hết ông nên nói, “Chúng ta hãy cầu nguyện để xem ý Chúa là gì.”

52 Hãy cho tôi một thầy giảng, hãy cho tôi một Cơ-đốc nhân, cho tôi thích một phụ nữ chăm lo việc gia đình là một Cơ-đốc nhân, cho tôi một nông dân, hay một công nhân nhà máy, mà sẽ đặt Đức Chúa Trời trước tiên trong mọi sự, tôi sẽ chỉ cho các bạn một người sẽ thành công mặc dù ma quỷ có thể gán cho người đó mọi thứ. Người đó tìm kiếm Đức Chúa Trời, trước tiên. Chúng ta phải có trước hết...

53 Nhưng họ đã không làm điều đó. Họ đã bị mây che khuất vì A-háp có một vương quốc to lớn nhận nhíp, và ông đã làm rất nhiều thứ, và có những đồ trang trí lộng lẫy tuyệt vời, vàng bạc của ông ta, là một con người thành đạt, vĩ đại, tuy nhiên là một người không tin.

54 Và đó là chỗ của thế gian ngày nay. Đó là nơi nước Mỹ đứng ngày nay. Đó là nơi các giáo hội đứng ngày nay. Chúng ta xây dựng một số nhà thờ đẹp nhất chưa từng có. Chúng ta đã có một

số học giả tinh tế nhất chưa từng có. Chúng ta đã dạy một số hệ thống thần học tốt nhất, và vân vân, và đã học hát như các Thiên thần, tuy nhiên có sự yếu kém ở đâu đó. Có một sự yếu kém, bởi vì chúng ta đã đi ra ngoài theo sau những sự dạy dỗ của con người và những linh dẫn dụ, thay vì trở lại với Lời của Đức Chúa Trời. Người ta cố gắng làm những việc theo khuôn mẫu như thế gian. Họ cố đặt những ánh sáng chói lọi lên trên nó, giống như Hollywood.

⁵⁵ Tại đây ngày nọ, một giáo phái nổi tiếng, trong lãnh vực Phúc âm Trọn vẹn ở Thành phố Kansas, hay là, tôi xin lỗi, ở Denver, tại hội nghị, đang xây dựng một nhà thờ một triệu đô-la. Còn hàng ngàn nhà truyền giáo đang trông chờ năm mươi xu cũng từ giáo phái đó, để mang Phúc âm đến cho dân ngoại giáo. Những gì chúng ta cần ngày nay là một nhà truyền đạo có tâm tình, được Đức Chúa Trời sai đến, sự phục hưng sanh ra từ Thánh Linh, mà sẽ có nhiệt huyết của Đức Chúa Trời, để đi tiếp qua những khu rừng xa kia và làm điều gì đó cho Đức Chúa Trời, thay vì xây những ngôi nhà thờ to lớn, đẹp đẽ và cố làm cho lòng lầy hơn những nhà thờ lân cận.

⁵⁶ Tôi thà thờ phượng trong một cuộc truyền giáo, nơi nó bị quét sạch, hay một hội quán, mà có sự tự do của Đức Thánh Linh và tình yêu thương Đức Chúa Trời thiêu đốt tấm lòng, hơn là ở trong ngôi giáo đường vĩ đại nhất mà chúng ta có được trong thế gian và bị gò bó với những giáo lý và giáo điều của con người. Chúng ta cần ngày hôm nay là một sự phục hưng làm rúng động, trở về với Lễ Thật, trở về với Lời Đức Chúa Trời lần nữa.

⁵⁷ Bấy giờ, khi họ đã đi ra ngoài đó, và sau một lúc Giô-sa-phát hầu như tỉnh trí lại và nói, “Há chẳng...Ồ, chúng ta hãy câu hỏi ý kiến Chúa về điều này.”

⁵⁸ Vua ấy nói, “Được rồi,” A-háp nói, và vua sai xuống và kiếm một trăm, bốn trăm thầy giảng được huấn luyện tốt. Và ông mang họ đến đó rồi nói, “Hết thầy những người này là những người nói tiên tri.”

⁵⁹ Và vì vậy họ mắc phải trạng thái bị bỏ mùa mễ, và bắt đầu kêu cầu. Và họ nói, “Vâng, vua hãy đi lên trong sự bình an. Chúa ở cùng vua.”

60 Và rồi sau khi hết thấy bốn trăm người đã làm chứng rằng họ nên đi lên bình an, tuy nhiên Giô-sa-phát biết...Anh em hiểu điều đó không? Hãy xem, bên dưới tấm lòng của con người công bình đó có điều gì đó mách bảo ông có một mảnh kim loại ở đâu đó trong món thịt giặm muối. Điều gì đó sai trật.

61 A-háp nói, “Bây giờ, chúng ta đã có bốn trăm người ở đây, và đồng một lòng, mọi người trong họ đều nói, ‘Hãy đi, Chúa ở cùng vua.’”

Nhưng Giô-sa-phát nói, “Còn người nào nữa không?”

62 Vua đáp, “Ồ, chúng ta cần một người nữa để làm gì, sau khi chúng ta đã có bốn trăm người được giáo dục tốt nhất trong nước? Hết thấy họ đều bảo, ‘Hãy đi!’” Đó là tri thức. Nhưng tận trong lòng của Giô-sa-phát ông biết có điều gì đó sai trật. Bây giờ, vua ấy nói, “Chúng ta còn một người nữa, ông ta là Mi-chê. Nhưng tôi ghét người đó.” Nói, “Vì người luôn luôn nói điều dữ, và tuôn ra việc không đúng của mình, và ông ta đang đi xuống các nhà thờ và làm mọi thứ.” Nói, “Tôi ghét ông ta.”

Nói, “Hãy đi, kiếm người, và chúng ta hãy xem người sẽ nói gì.”

63 Và khi Mi-chê đến, người nói...Họ nói, “Này, nhìn đây, người hãy nói điều gì đó giống như những người còn lại của họ.”

64 Người nói, người nói, “Tôi sẽ chỉ...” Đây này. “Tôi sẽ chỉ nói những gì Đức Chúa Trời nói.” A-men. “Cho dù tiên tri của anh em nói gì, và người này nói gì, và giáo hội của anh em nói gì, và họ nói gì đi nữa, tôi sẽ nói những điều mà Đức Chúa Trời nói. Đức Chúa Trời đặt trên môi miệng tôi và tôi sẽ nói những gì Ngài nói.” Ngày nay chúng ta thật cần một số Mi-chê nữa là những người sẽ nói những gì Đức Chúa Trời nói. Chú ý, vì thế họ để người lên đó, và người nói, “Hãy cho tôi tối nay.” Vậy đêm đó Chúa gặp người, và người trở lại sáng hôm sau. Khi hai vua ngồi ở cổng thành, người nói, “Hãy đi lên.” Nói, “Hãy đi lên. Nhưng,” nói, “tôi thấy cả Y-sơ-ra-ên bị tản lạc như bầy chiên không có người chăn.”

65 Vì thế một thầy giảng này, ăn mặc chải chuốt, bước đến và vả vào miệng người, và nói, “Thần của Đức Chúa Trời đi đường nào khi Nó lia khỏi ta?”

Nói, “Người sẽ thấy khi người trở về.” Vâng.

66 Người đó nói, “Hãy nghe đây!” Ông ta nói, “Chúng ta là những đày tớ của Đức Chúa Trời. Chúng ta có bốn trăm người, còn người chỉ có một.”

67 Nhưng Mi-chê nói, “Tôi sẽ nói cho các ông biết nan đề của các ông ở đâu.” A-men! Nói, “Tôi đã thấy một khả tượng.” A-men! Người nói, “Và tôi thấy Đức Chúa Trời ngự trên ngôi Ngài. Tôi thấy cơ binh trên Trời đứng châu quanh Ngài. Và chúng ta biết rằng Lời Đức Chúa Trời đã tuyên bố những tai họa trên người này, theo cách người đã làm.”

68 Anh em không thể chúc phước cho những gì Đức Chúa Trời đã nguyên rửa, ma quỷ cũng không thể rửa sả những gì Đức Chúa Trời đã chúc phước. Đó là một vấn đề cá nhân, cho dù nghèo nàn hay ngu dại thế nào, dốt nát thế nào, không học hành như thế nào. Những gì Đức Chúa Trời đã chúc phước thì được phước. Những gì Đức Chúa Trời đã rửa sả thì bị nguyên rửa. Hãy biết để phân biệt điều gì đúng và điều gì sai.

69 Mi-chê đã biết rõ hoàn toàn rằng đó không phải là Chúa đã ở cùng họ những thầy giảng đó. Ồ, những thầy giảng kia có vấn đề gì? Hãy để ý những gì họ đã làm. Họ được ăn mặc đẹp nhất. Họ được ăn uống ngon nhất. Họ đã nhóm họp với nhau trong những bữa tiệc của mình và vân vân, và những sự liên minh của họ, cho đến khi nơi đó đã trở nên nơi mà họ chỉ biết về hệ thống thần học của chính họ. Và Kinh Thánh nói rằng Mi-chê, khi người đang nhìn thấy khả tượng, người nói, “Đức Chúa Trời phán, ‘Chúng ta ai có thể đi xuống đó và lừa được A-háp?’ Và một thần nói dối nói, ‘Tôi sẽ đi xuống đó và dụ A-háp qua những thầy giảng đó, để khiến A-háp phải đi ra đó, để làm cho Lời Đức Chúa Trời ứng nghiệm.’”

70 Bây giờ, ngày nay rất nhiều người đang lắng nghe...(Bây giờ, trường Chúa nhật, tôi yêu mến nó.) Nhìn xem, rất nhiều người đang lắng nghe các thần dẫn dụ thay vì nhận lấy Lời Đức Chúa Trời. Các thần linh, chúng ở trong thế gian. Chúng là các quỷ. Và chúng đi ra để vào các nơi và chúng ở giữa những con người, những mục sư truyền đạo. Chúng ở giữa những thuộc viên của giáo hội. Chúng ở giữa những người tốt. Và chúng làm cho họ

đi vào trong, tới một ảo tưởng. Và họ nói những sự việc, và làm những việc, và dạy dỗ những điều, và thực hành những điều, mà trái ngược với Lời Đức Chúa Trời. Ngày nay, những mục sư truyền đạo của hội chúng của họ đang cho phép dân sự của họ đánh bài trong những nhà thờ, nhiều trong số họ. Hiện nay, điều đó không hoàn toàn những người Công giáo, có nhiều người Tin Lành làm điều đó.

⁷¹ Những gì họ cố gắng làm là thay thế điều gì đó. Họ cố nhận vào một kế hoạch mới nào đó. Họ cố gắng chấp nhận sự giáo dục, để chiếm chỗ của Đức Thánh Linh. Anh em không bao giờ có thể làm được điều đó, cho dù con người của anh em được giáo dục giỏi như thế nào đi nữa. Tôi nghĩ thật tốt cho một người được giáo dục. Nhưng nếu người đó không có Đức Thánh Linh ở cùng điều đó, học vấn của anh ta sẽ chẳng ích gì cho anh ta. Học vấn sẽ không bao giờ thay thế chỗ sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh. A-men.

⁷² Để ý, họ, thay vì Điều này, họ đã cố chấp nhận sự bắt tay vì kinh nghiệm thuở xưa chúng ta trước đây đã có. Ngày nay nhà thờ đã trở nên hiện đại. Họ bước đến và đưa cánh tay phải bày tỏ tình thân hữu, và đó gần như là cách họ làm điều đó. Nhưng nó sẽ không bao giờ thay thế được chỗ chiếc ghế than khóc điển hình thuở xưa nơi nơi mà những tội nhân bị gọi ra và trở nên đúng đắn với Đức Chúa Trời. Đúng thế.

⁷³ Ngày nay họ đang cố gắng thay thế sự dâng phần mười của Đức Chúa Trời. Họ đang cố chấp nhận điều gì đó. Người ta đang cố làm cho nó khác đi. Họ đi xuống và tổ chức chơi đánh bài trong những nhà thờ, chơi xổ số. Xổ số sẽ không bao giờ thế chỗ của sự dâng phần mười của Đức Chúa Trời. Những bữa ăn tối, trù lên bằng sự bán hàng, những buổi đi chơi ngoài trời, làm tăng lên tiền để trả hết những món nợ khác, điều đó sẽ không bao giờ thay thế cho sự dâng hiến và dâng phần mười Đợi đợi của Đức Chúa Trời. Nó sẽ không bao giờ thay thế điều đó. Nhưng tuy nhiên chúng ta đang cố gắng làm điều đó.

⁷⁴ Đó là gì? Đó là những linh quyến dụ đang đi xuống, cố gắng để thay...thay thế điều gì đó cho Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không có sự thay thế cho Lời Ngài. Nó là Đợi đợi và mãi

mãi. Đức Chúa Trời không có điều gì để thay thế đức tin. Đức tin không có sự thay thế. Hi vọng sẽ không bao giờ thế chỗ của đức tin. Đức tin chỉ một mình. Nó đứng một mình. Nó sẽ không bao giờ lấy...Hi vọng có thể không bao giờ thay thế chỗ của nó. Hi vọng là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong, là bằng cứ của những điều mình chẳng xem thấy, hay đúng hơn là, đức tin. Hiểu không? Hi vọng là một việc; đức tin là một việc khác. Hi vọng trông mong cho điều đó; đức tin đã có nó rồi. Một bên là đức tin theo lý trí; và bên kia thì nhắm vào sự mặc khải của Đức Chúa Trời. Điều đó sẽ không bao giờ chiếm chỗ của nó. Chúng ta đang cố gắng, nhưng chúng ta đang làm tất cả sự thay thế này.

⁷⁵ Chúng ta đang cố gắng để xây dựng những nhà thờ to lớn thay thế cho việc gọi những nhà truyền giáo đi. Sự thay thế khác. Chúa Jêsus không bao giờ ra lệnh cho bất cứ ai xây dựng nhà thờ. Điều đó không bao giờ được ra lệnh trong Kinh Thánh. Chúng ta đã xây dựng những thần học viện, họ đã để điều đó chiếm chỗ của sự truyền giáo. Chúng ta...Chúa Jêsus không bao giờ bảo chúng ta xây một thần học viện. Chúng ta thôi. Sự giáo dục, cố gắng lấy điều đó để thế chỗ. Nó sẽ không bao giờ làm điều đó. Sự ủy thác của Chúa Jêsus là “đi khắp thế gian và giảng Phúc âm cho mọi người,” cho đến tận thế. Vì thế tất cả những sự thay thế chúng ta có sẽ không bao giờ thay cho sự chân thật.

⁷⁶ Ngày nọ tôi đã có một kinh nghiệm, một sự thay thế. Tôi đã bị đau chiếc răng cấm, phải nhổ răng. Sáng nay tôi đã gắn một chiếc răng giả vào đó. Tôi hầu như không thể nói được. Nó sẽ không bao giờ thay cho chiếc răng thật được. Không, thưa quý vị! Ồ, chào ôi!

⁷⁷ Anh em có thể lấy một người và diện đồ cho người đó thật bảnh bao, tạo con người đó ra từ gỗ, phấn, bất cứ cái gì anh em muốn, và tập trung vào đó rất nhiều. Nó không có cảm giác, không ý thức. Nó sẽ không bao giờ thế chỗ của con người thật nào. Nó cũng sẽ không muốn sự biến đổi giả nào để bước đến và nói, “Tôi đã gia nhập một giáo hội. Tôi sẽ cố gắng làm tốt hơn.” Nó sẽ không bao giờ thế chỗ của khuôn mẫu cổ xưa thật, mà Đức Chúa Trời đã sai đến, sự cải đạo Thánh Linh mà khiến cho một

con người khác hẳn trong lòng. Nó không thể làm điều đó, bởi vì không có Sự sống bên trong nó. Không có điều gì ban cho nó Sự sống.

⁷⁸ Cách đây không lâu tôi đã thấy nghệ sĩ vĩ đại mà đã đưa ra, bức tượng này, tôi muốn nói, đã làm bức hình này của Môi-se. Không thể nhắc lại tên ông ấy bây giờ. Ông là một nghệ sĩ Hi Lạp. Phải mất cả đời ông. Và khi ông đã có nó đạt đến chỗ quá hoàn hảo như ông nghĩ, ông trở nên quá xúc động trước ảnh tượng Môi-se, vì thế ông đã đập vào đầu gối của nó, và nói, “Hãy nói đi, Môi-se!” Nó trông rất thật! Nó quá đúng với mẫu quá hoàn hảo đến nỗi giống Môi-se rất nhiều, so với ý tưởng của ông, đến nỗi ông đã đập nó bằng cái búa để làm cho nó có cảm giác.

⁷⁹ Hãy đặt vào trong trí của hội thánh. Cho dù anh em thay thế như thế nào đi nữa, anh em có hội chúng to lớn như thế nào đi nữa, anh em hát những bài hát hay thế nào đi nữa, hội chúng của anh em ăn mặc đẹp thế nào, anh em có được nhiều *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*, anh em có thể đánh đập, cảm nhận, bất cứ điều gì. Nó sẽ không bao giờ thế chỗ của Sự Sống, cho đến khi Đấng Christ giáng xuống trong hình thức Đức Thánh Linh, vào trong Hội thánh đó, và ban cho nó một kinh nghiệm mới về được tái sanh. Nó sẽ không bao giờ thay thế của Lời Đức Chúa Trời. Lời Đức Chúa Trời đứng một mình.

⁸⁰ Mi-chê đã có Lời. Người biết mình đã có Lời. Người đã có Lời được viết ra, người đã có Nó cũng bằng khả tượng. Người đã biết điều gì Đức Chúa Trời đã phán trong Lời Ngài. Người biết những gì Đức Chúa Trời đã phán trong sự hiện thấy. Chúng đều đến với nhau. Người biết đó là Lẽ thật, do đó người đã không sợ.

⁸¹ Nhưng thần linh quyến dụ này, trông giống như những gì đã được làm, ngày nay. Để làm cho giáo hội có nhiều thành viên hơn, để làm cho giáo hội có những thuộc viên tốt hơn, nó đã hạ những thanh chắn tất cả những sự dạy dỗ Đức Thánh Linh khôn mẫu cổ xưa xuống. Nó cho phép những người đàn ông tham gia vào những nhóm có tính cách xã hội với nhau, xuống tầng hầm họ có thể chơi những trò chơi. Điều đó sẽ không bao giờ giúp thay thế cho phòng cao, nơi họ nhóm lại cầu nguyện để được ban cho Đức Thánh Linh. Nó cho phép những người phụ nữ

đến với nhau nói chuyện đùa cợt và các thứ, và có nhiều chuyện vợ vẫn chẳng có gì. Điều đó sẽ không bao giờ thay thế cho một buổi nhóm cầu nguyện. Những phụ nữ, cách họ đi ra và ăn mặc ngày nay, đó là—đó là một điều xấu hổ.

⁸² Tôi đã nghe một lời nhận xét của Anh Neville, nói, “Những người Mỹ tội nghiệp,” nói, “họ đã gởi hết quần áo của họ ra nước ngoài.” Đúng thế. Họ đang đi dạo khắp nơi trong những bộ đồ lót của mình. Họ...Điều đó đúng. Họ phải tặng chúng cho những nhà truyền giáo, bởi vì nhà truyền giáo...Dân chúng và những người ngoại giáo trong các nước khác đang mặc chúng. Những người này đang làm việc mà không có chúng, trông dường như họ rất thích điều đó.

⁸³ Tôi sẽ nói cho anh em biết, có điều gì đó đã bị xuyên tạc, và đó là sự giảng dạy về Phúc âm của Chúa Jêsus Christ. Chính là ma quỷ đã lột trần quần áo của anh chị em. Không bao giờ đã có ngoài một người trong Kinh Thánh đã từng xé áo quần họ, đó là người bị ma quỷ chiếm hữu. Và nó đi vào một hình thức ôn hòa ngày nay, giống như anh ta dễ gần gũi, giống như anh ta tốt, giống như điều đó được lắm. “Thời tiết mát hơn, và nó sẽ khiến bạn mát mẻ hơn nếu bạn cởi áo quần ra.” Đàn ông đang đi dạo lên xuống các sân, và khỏa thân một nửa, và những người nữ cũng giống vậy. Thế nào, các bạn đang trở nên vậy không còn tự trọng nữa hơn những con chó, với nhau vậy. Vấn đề là gì? Tôi không đang cố làm tổn thương các bạn. Tôi chỉ đang cố gắng nói cho anh em biết đó là sự chiếm hữu của ma quỷ, và anh em đang lắng nghe theo những linh dẫn dụ đang nói với anh em, “điều đó thì ổn thôi,” nhưng đó là lời nói dối.

⁸⁴ Hạt giống lúa mì sẽ chỉ sanh lúa mì thôi. Nếu anh em là Cơ đốc nhân, anh em sẽ không làm điều đó. Anh em không thể làm điều đó. Anh em thực sự không thể làm điều đó. Anh em đã có được một đức tin trí tuệ và nói, “Anh Branham, tôi tin Kinh Thánh.” Đời sống của anh em nói rằng anh em không tin. A-men. Những thần linh quyến dụ thông thạo Lời Đức Chúa Trời.

⁸⁵ Người đã biết chỗ mình đang đứng, Mi-chê biết. Người đã có Lời Đức Chúa Trời. Người là một người rất không được người ta

ưa thích. Không ai thích ông bởi vì ông nói Lẽ thật, mặc dù họ thích những thầy giảng này.

⁸⁶ Bây giờ, một việc khác đã xảy ra. Tôi tin và suy nghĩ rằng bất cứ người đàn ông, hay đàn bà nào, đã từng có kinh nghiệm với Đức Chúa Trời, đều chắc chắn có một chút cảm xúc. Tôi thực sự tin điều đó. Đúng thế. Nhưng anh em biết điều gì không? Họ đã tiếp nhận sự cảm động nhất thời của phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Họ chỉ lấy được nhiều sự ồn ào, và chẳng có gì trong đó. Anh em sống thật thánh khiết như anh em sống ồn ào, thế thì anh em sẽ được lắm. Những cảm xúc thì dĩ nhiên là tốt; “sự luyện tập thân thể có lợi không đáng kể.” Nhưng những linh quyến dụ đã vượt qua đi vào trong nhóm người thánh khiết, và nó lấy họ để chỉ yên nghỉ trên “bởi vì họ có thể la hét” hay “bởi vì họ có thể nhảy múa, bởi vì họ có thể tạo cảm xúc.”

⁸⁷ Người lớn tuổi ở dưới đó, người đứng đầu của hết thảy những nhà tiên tri của họ, những thầy giảng, ông ta quá tin chắc rằng mình đúng, đến nỗi ông ta đã tự làm một cặp sừng và nhảy múa khắp nơi, và tạo nên một sự náo loạn lớn hơn. Ông định đẩy quân A-si-ri kia ra khỏi đất nước. Nhưng đó là một lời nói dối! Lời Đức Chúa Trời đã nói khác hẳn. A-men. Đấy, anh em có thể được cảm động, nếu đằng sau đó anh em đã có được loại cảm xúc đúng, loại cảm xúc thích hợp đang gọi lên sự cảm xúc của anh em.

⁸⁸ Đa-vít nhảy múa trước mặt Chúa, và vợ ông đã cười nhạo ông. Và Đức Chúa Trời trên Trời nhìn xuống, phán, “Hỡi Đa-vít, ngươi là người đẹp lòng Chính Ta.” Nhưng động cơ của ông đúng. Đời sống ông xứng đáng, đằng sau điều đó.

⁸⁹ Vì thế, chỉ bởi vì chúng ta có thể được cảm động, không có nghĩa rằng chúng ta được cứu. Bởi vì chúng ta đi nhà thờ, không có nghĩa là chúng ta được cứu. Đừng tin những thần linh quyến dụ kia. Một Thần linh thật của Đức Chúa Trời, một Lời chân chính của Đức Chúa Trời, là Lẽ thật của Đức Chúa Trời; là Hạt Giống của Đức Chúa Trời, sẽ sản sinh ra Đức Chúa Trời trong đời sống của anh em; anh em sẽ trở nên tin kính, thánh thiện, thánh khiết.

⁹⁰ Chúng ta tìm thấy giữa nhiều người những cảm xúc, và vân vân, ở đó bắt đầu trở nên nói chuyện tầm phào và nói xấu sau lưng, và tất cả loại của những việc không tin kính. Thưa anh em, đó là chất độc acid sulfuric trong hội thánh. Nó là quyền lực ma quỷ. Linh của những nam và người nữ vây quanh lẫn nhau, và cố đẩy ra, nói, “*Điều này thì không đúng, và điều này không đúng, và điều kia không đúng.*” Nếu anh em muốn đuổi nó đi, chín trong mười lần nó chính là kẻ đang khuấy động, điều đó không đúng. A-men. Đức Chúa Trời ghét sự bất hòa giữa anh em. Hãy cung kính, hãy thánh khiết, hãy yêu Đức Chúa Trời, chiến đấu vì Ngài. Và chừng nào anh em biết sự sống mình lớn lên bằng Kinh Thánh, với sự thanh khiết của tấm lòng, sự thanh khiết của ý tưởng, tình yêu thương hướng về anh em mình, cố hết sức để dựng lên Nước Đức Chúa Trời, và làm những việc kia, ăn mặc đúng đắn, sống đúng đắn, nói chuyện đúng đắn, đi đến những nơi đúng đắn, thế thì anh em có thể có tất cả những cảm xúc mình muốn, và mọi người sẽ tin nó.

⁹¹ Chúa Jêsus phán, “Các ngươi là muối của đất. Song nếu mất mặn đi, thì không dùng chi được nữa, chỉ quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chân.” Nếu anh em chỉ là muối thôi, điều đó không tốt. Nhưng nếu anh em có hương vị trong đó, anh em sẽ có hương vị của biển cả và thế gian sẽ khát khao. Anh em có vị mặn, họ sẽ bị khát. Ô, chao ôi!

⁹² Những linh quyến dụ đang tiến tới, ma quỷ dưới hình thức giả dạng. Xem kia, chúng ta đang ở trong ngày cuối cùng. Chúng ta đang ở thời sau rốt. Thế gian gần như sẵn sàng để bị say chệnh choáng, giống như một chỗ sưng lên nhức nhối ở đâu đó sẽ nổ tung ra vào một trong những ngày này và cái hạch của nó vọt ra ngoài. Nó trở thành ô uế. Không có thuốc mỡ nào có thể chữa lành. Họ từ chối huyết—huyết thanh. Họ bác bỏ cách trị bệnh. Anh em mang theo một cục sưng ở nơi kia, và nếu anh em không nhận lấy thuốc kháng sinh penicillin hay điều gì đó để đánh gục nó ra, hay điều gì khác, nó sẽ cứ tiếp tục lớn lên cho đến lúc nó sẽ vỡ tung.

⁹³ Đó là những gì thế gian đã làm. Nó đã bắt đầu, suy giảm, cách đây không lâu. Người ta đã bỏ đi nhiều tư tưởng to lớn, những

thần cảm giả mạo đi vào và bắt đầu nói với dân sự *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*. Chúng ta đã chạy tán loạn thành chín trăm mấy giáo phái khác nhau, mỗi người có một quan điểm khác nhau. Họ nói, “Chúng tôi tin *đây*, thời kỳ! Đó là tất cả những gì chúng tôi tin.” Họ không thể để Đức Thánh Linh đi vào. Họ không thể có đường lối đúng đắn. Đức Chúa Trời đã có một đám người có thể la hét, thế rồi mọi người phải la hét. Họ đã có một số người nói tiếng lạ, thế thì mọi người phải nói tiếng lạ. Họ đã có hết thầy giống như điều này, cho đến khi nó trở nên (cái gì?) hoàn toàn bị hư hỏng với những linh quyến dụ, quyến dụ dân sự làm những cảm xúc này khi không có Đức Chúa Trời ở trong đó gì hết. Thế rồi họ đi ra và sống bất cứ đời sống gì họ thích sống, và rồi gọi đó là “Cơ-đốc nhân.”

⁹⁴ Và thế gian ngồi và nhìn xem, nói, “Ồ, nhìn xem đó! Tôi cũng tốt như họ.”

⁹⁵ Giống như tôi đã nói đêm nọ về con lợn, về tội nhân. Anh em không thể quở trách...Tội nhân là tội nhân. Đừng cố sửa đổi anh ta. Đừng cố nói với anh ta *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*. Người đó là tội nhân, từ lúc ban đầu. Anh ta là con lợn, từ lúc ban đầu. Anh ta không biết điều gì khác. Nếu anh ta đi xem phim, và anh ta đi vào ngày Chúa nhật, và đi chơi môn bóng, và anh ta làm tất cả mọi thứ, anh ta là tội nhân, từ lúc ban đầu. Bản chất người đó giống như con lợn. Con lợn già dán mũi nó xuống đồng phân và ăn mọi thứ ngũ cốc ra cho nó, cùng mọi thứ; thế đấy, đó, nó là con lợn. Anh em không thể khiển trách nó. Nó là con lợn. Đó là con đường với những tội nhân. Nhưng khi anh em đi và tự gọi mình là Cơ-đốc nhân, và dán mũi anh em vào nó, thế thì anh em chẳng tốt gì hơn nó, nhưng mà, anh em còn tệ hơn. Hãy ra khỏi giữa nó. Hãy bỏ thế gian đi. Hãy buông bỏ. Hãy để Đức Chúa Trời làm việc. Hãy buông ra.

⁹⁶ Anh em buông ra như thế nào? Vì nhiều người đang tự hỏi ngày nay, đang nói, “Thôi được, Anh Branham, anh buông bỏ như thế nào?” Tôi biết anh em đã nghe nhiều hệ thống thần học về điều đó, “hãy buông bỏ.” Nhiều người thực sự cố gắng làm đổ mồ hôi, cố gắng để buông bỏ. Nhiều người đi quanh quẩn và nói, “Tôi sẽ kiêng ăn trong bốn mươi ngày để tôi có thể làm điều

gì đó.” Anh em không cần phải kiêng ăn bốn mươi ngày. Anh em cần buông bỏ vì thế gian và hết thấy những điều xấu này, và nhận lấy Lời Đức Chúa Trời ở trong lòng. Anh em đã được dạy dỗ làm điều đó như thế nào. Anh em không làm điều đó bằng cách nhảy lên nhảy xuống, cũng không làm điều đó bằng cách kiêng ăn bốn mươi ngày. Anh em làm điều đó bởi một tấm lòng đầu phục với Đức Chúa Trời Toàn Năng.

⁹⁷ Giống như một ấu nhi. Tôi để ý em bé phía sau đó, mẹ nó đã cố gắng mặc cho nó một chiếc áo vét nhỏ, buổi sáng nay. Nó muốn đặt cánh tay bé nhỏ của mình vào trong ống tay áo. Nó không thể đặt cánh tay mình vào đó; nó không biết cách. Chị em đã chỉ dẫn cho nó đặt tay vào. Nó muốn đặt tay vào đó, nhưng nó chỉ đập chung quanh. Nó không hề đặt vào trong ống tay áo. Nó biết nó không ở trong tay áo.

⁹⁸ Và anh em cũng biết rằng anh em không đúng với Đức Chúa Trời, khi anh em vẫn nói xấu, nói dối, làm mọi thứ. Anh em không thể thích hợp với Đức Chúa Trời, tôi không quan tâm anh em thuộc về bao nhiêu giáo hội, cho đến khi linh hồn của anh em bắt đầu biến đổi. Thừa anh em, đó là khuôn mẫu xưa, nhưng nó sẽ cô đọng lại và bồi bổ cho linh hồn của anh em. Đúng!

⁹⁹ Cố gắng đặt cánh tay nó vào, nó đã có một người nào đó để chỉ dẫn nó, cách đặt tay vào. Rồi khi nó xô được tay mình vào chiếc áo nhỏ bé của nó, nó biết nó đúng rồi.

¹⁰⁰ Đó là đường lối cho mỗi Cơ-đốc nhân được sanh lại. Khi người đó thực sự vào trong Đức Chúa Trời, người đó thận trọng trong đời sống mình với Lời Đức Chúa Trời và nhận biết hàng lối của mình với từng chút của Nó. Người ấy có được sự nhịn nhục, mềm mại, yên lặng, nhu mì, năng lực, đức tin, tình yêu thương, sự vui mừng, bình an. Người ấy không bị xao động giống như sóng biển. Người không lo lắng về từng việc nhỏ. Người không nhảy ở đây hay đó, giống như một nút chai trên đại dương lộng gió. Người ấy kiên định. Tâm hồn người thanh khiết. Những tư tưởng của người trong sạch. Những ý định của người trong sạch. Sự chọn lựa của người ấy đúng đắn. Và người đó biết mình đi trong đường lối của Lời Đức Chúa Trời. Cả địa ngục không thể dời chuyển được người ấy. Người được xếp hàng bằng Lời Đức

Chúa Trời. Người có tình yêu Thiên Thượng, sự trong sạch trong lòng, đối với mọi người nam và nữ. Người có...Người ấy đã tránh khỏi những việc thuộc về thế gian, chúng đã chết với người; người không ham muốn nó nữa. Ồ, anh chị em không thể làm cho một cô gái có Đức Thánh Linh mặc những bộ đồ trông giống như những người không tin kính và ra khỏi đó chẳng vì điều gì. Không, thưa quý vị.

¹⁰¹ Vậy thì, không cần đi đến nói với cô ấy rằng cô ấy sai, bởi vì cô ấy sẽ không tin anh em, bởi vì đó là tất cả những gì cô ấy biết. Đó là niềm vui của cô ta. Người phụ nữ mặc những đồ ngắn kia; họ đi ra, vào buổi tối, ngay khi những người đàn ông đến nhà; họ đang đến chỉ để cắt cỏ trong sân, vì vậy khi...Và nói với tôi điều đó đúng chẳng? Thưa các phụ nữ, tôi không muốn nói các chị—các chị thì xấu xa. Tôi không muốn nói các phụ nữ vô đạo đức. Nhưng các chị em không nhận thức, thưa chị em, rằng một tà linh đã nắm giữ chị em. Chị em làm điều đó để làm gì? Chị em có đủ cảm giác để biết rằng nó không làm mát hơn. Nó nóng hơn. Đó là một tà linh.

¹⁰² Chị em nói, “Tôi à? Tôi, tôi đã đi nhà thờ!” Nê-bu-cát-nét-sa là một con người vĩ đại. Nhưng, bởi vì ông đã trở nên kiêu căng, Đức Chúa Trời cho ông linh của một con bò, và để ông ăn cỏ trong bảy năm, và những móng tay ông mọc dài ra trông giống như một số phụ nữ này chung quanh đây. Điều đó đúng. Và ông đã bị ma quỷ chiếm hữu.

¹⁰³ Một người đàn ông đã bị ma quỷ chiếm hữu và đã cởi áo quần ra. Người ta không thể mặc áo quần cho anh ta. Anh em hiểu điều tôi muốn nói không? Nó là những thần linh quyến dụ.

¹⁰⁴ Giáo hội của anh em chịu đựng điều đó. Thầy giảng của anh em thì sợ nói bất cứ điều gì, sợ anh chị em sẽ không nộ vào phần mười của mình nữa. Đó là lý do. Đó là nan đề. Chà, chao ôi! Làm thế nào anh em giảng với một đám chim ó, trừ phi anh em đem họ trở lại đạo và làm đúng với Đức Chúa Trời, ngay từ đầu? Họ sẽ chú mũi vào trong thứ đã chết mọi lúc. Những gì anh em cần là một sự vứt bỏ rác rưởi đi, và một sự phục hưng điển hình cũ lan tỏa từ bờ biển này đến bờ biển khác, và có được những người nam và nữ sống đúng với Đức Chúa Trời. Hãy buông thả,

những việc của thế gian! Hãy tháo bỏ, sự giảng dạy xoa dịu tâm thường. A-men. Hãy giảng dạy Phúc âm. Đức Chúa Trời đã phán vậy. “Nếu các người yêu mến thế gian, hay những thứ thuộc về thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời chẳng ở trong các người.”

¹⁰⁵ Người ta có thể nhảy lên nhảy xuống, và la hét suốt đêm, và nói tiếng lạ như đổ những hạt đậu trên da bò khô; bước ngay ra ngoài, sáng hôm sau, với đủ tính khí để chơi với lửa, tiếp tục đi ngay ra và nói trong nhà thờ điều gì đó mà sẽ gây cho cả hội thánh bị đổ vỡ. Không điều gì trong thế gian ngoài những linh ma quỷ, quyến dụ! Cần trở về với Lời, nơi Đức Chúa Trời là trong sạch, thánh khiết. A-men. Điều đó đúng. Những linh quyến dụ thông thạo Lời Đức Chúa Trời!

¹⁰⁶ Đây là một người, cách đây không lâu, có một bà nhỏ bé...tín đồ Công giáo có một tá ở trên đó. Đã qua thời kỳ mãn kinh của bà, và những mạch máu lộ ra trong tay bà và trên trán của bà. Nếu một thầy giảng có Đức Thánh Linh đáng tin cậy...tôi nghĩ. Người đó đã tóm cái chai chứa thứ đó, ra khỏi tay bà ta, đang đi chung quanh xúc dầu cho nhiều người với thứ đó. Chà! Chao ôi! Đó là anti-christ! Tôi không quan tâm máu có chảy ra từ lỗ mũi hay từ đầu bà ta không, hay ở đâu, thưa anh em, không có máu nào sẽ thế chỗ của Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời. Đó là Huyết duy nhất tôi biết về. Bà ta có thể có dầu chảy ra từ một tay này, còn tay kia chảy ra rượu, nhưng, nếu anh em dùng nó trong bất kỳ hình thức nào của tôn giáo, nó là ma quỷ. Hãy xem cách những thầy giảng sẽ bị sa ngã vì cái thứ vớ vẩn như vậy đó thế nào!

¹⁰⁷ Những gì chúng ta cần, là trở lại với Sách Hướng Dẫn, trở về với Lời Đức Chúa Trời! Đây là Lời Đức Chúa Trời, Kinh Thánh thân quen đầy phước hạnh. Nói, “Ồ, tôi sợ trở nên thế, Anh Branham à. Tôi sợ rằng tôi sẽ mất một số niềm vui của mình.” Vấn đề là gì? Anh em không biết sự vui mừng là gì.

¹⁰⁸ Tôi đã nói rằng tôi không kết án người say rượu vì đi ra và say xỉn. Người đó có tính khí thất thường. Anh ta không biết. Anh ta thức dậy, một buổi sáng, anh cảm thấy buồn chán, một cảm

giác buồn nôn. Đi ra và uống hai hay ba chai bia, và đi ra ngoài và uống một ít rượu uýt-xki, và tất cả thứ đó.

Ngậm một miếng thuốc quen thuộc và hít một hơi, rồi phả khói ra lỗ mũi giống như anh ta là một chiếc xe lửa chở hàng. Chỉ thế thôi. Tôi không lên án anh ta; đó là tất cả thú vui mà anh ta biết. Đó là tất cả điều anh ta biết về. Anh ta là con lợn, bởi bản chất.

109 Xấu hổ cho anh em những người tự xưng là một Cơ-đốc nhân và dựa vào những việc như vậy cho vui, trong khi Phúc âm Đức Thánh Linh không là gì khác ngoài một nhà máy điện to lớn vĩ đại của sự vui mừng. Phúc âm Đức Thánh Linh là một sự say mê hoàn hảo cho mọi người bị buồn chán. Anh em sẽ nhận thức uống Phúc âm của Đức Chúa Jêsus Christ, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, anh em bị say cho đến khi anh em lia khỏi thế gian này, a-men, sự vui mừng không tả xiết và đầy dẫy sự vinh hiển. Có một sự khích lệ thường xuyên. Đó là sự say sưa liên tục, say cả ngày lẫn đêm! A-men. Đó là Lời Đức Chúa Trời.

110 Giáo hội đến gần, thông qua việc khác. Họ phải có một bữa tiệc nhỏ ở đâu đó nơi tất cả họ đi ra trên bờ biển, để có sự tiêu khiển. Một nhóm đánh bài đến với nhau, vì tình thân hữu. Đúng thế. Tổ chức khiêu vũ, đôi khi, ở nhà của một trong những thuộc viên, đôi khi trong tầng hầm nhà thờ. Nhảy đầm, được chấp nhận, cố nhận lấy điều gì đó để thỏa mãn. Việc gì vậy? Họ là một đám lớn những con lợn, dù thế nào đi nữa. Họ là những con lợn, từ lúc ban đầu. Nếu họ từng đến tiếp xúc với Đấng Christ, họ hẳn có rất nhiều sự vui mừng, những việc kia sẽ tắt ngấm trước nửa đêm, đối với họ. Phúc âm, say về Thánh Linh, sự vui mừng không thể tả xiết và đầy sự vinh hiển.

111 Đừng lên án tội nhân; hãy thương xót người đó. Hãy để người đó tiếp tục và hút thuốc, hãy để người đó uống rượu, hãy để người đó đánh bài. Đó là thú vui của anh ta. Đừng quở trách anh ta. Trở về nhà cùng mọi thứ, mệt mỏi và kiệt sức, họ cần thú vui nào đó. Việc dành cho anh em làm là sống một đời sống tin kính đến nỗi anh em có thể chứng minh với họ rằng Phúc âm năm giữ gấp mười ngàn lần hơn điều đó, dành cho người đó. [Bảng trống—Bt.] Và nếu người đó chết trong tình trạng ấy, anh ta sẽ đi xuống địa ngục, với rượu của anh ta. Đó là bị trúng độc của

ma quỷ. Nếu anh ta chết, lúc đang kéo lê ống điếu cũ kỹ đó, Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét của họ. Nếu anh ta chết, lúc đi ra khỏi nơi đây, đang khiêu vũ, và chạy quanh với những bộ đồ vô đạo đức ấy, Đức Chúa Trời là Quan Án của họ.

¹¹² Nhưng có một điều, nếu anh em chết dưới Quyền năng xúc dầu của Đức Thánh Linh, giống như Ê-tiên khi ông ngược lên nhìn thấy mặt Đức Chúa Trời, đã nói, “Tôi thấy các tầng Trời mở ra, và Chúa Jêsus đang đứng bên phải,” anh em ở ranh giới của Thiên đàng, giống như con chim nhận trong chuồng của nó. A-men.

¹¹³ Những linh quyến dụ thông thạo Lời Đức Chúa Trời! Hãy buông ra, hãy bỏ đi. “Làm thế nào anh làm điều đó, Anh Branham?” Cứ bỏ đi thôi. Đó là tất cả anh em phải làm. Hãy nhận lấy Lời Đức Chúa Trời. Đừng cố thực hiện việc gì. Đừng cố đánh đổ bàn thờ và vừa đánh, vừa la, “Lạy Chúa, xin ban Đức Thánh Linh cho con! Chúa ôi, xin ban cho con Đức Thánh Linh!” Ngài sẽ không đến, với sự đánh đập của anh em trên bàn thờ đó. Điều đó không ích lợi gì. Không. Đó không phải là đường lối Nó đến. Ấy là, hãy chiếm giữ Ngài bằng Lời Ngài!

¹¹⁴ Nhìn xem Phi-e-rơ. Phi-e-rơ đã ở trong sự bối rối, trông giống như ông sắp chết. Và ông đã thấy Chúa đến, đang bước đến trên mặt nước. Và ông đã nói, “Lạy Chúa, nếu phải Chúa, xin khiến tôi đến.”

Chúa phán rằng, “Hãy lại đây.”

¹¹⁵ Bây giờ Phi-e-rơ nói, “Bây giờ hãy chờ một chút, Chúa ôi, cho phép tôi tiếp tục kiêng ăn bốn mươi ngày, để xem tôi có thể đi bộ trên mặt nước được, hay không. Ôi Chúa, xin để tôi có đủ Thánh Linh cho mình, để tôi có thể nhảy múa trong Thánh Linh và nói tiếng lạ, trong chiếc thuyền này, rồi tôi mới có thể bước ra”? Không, thưa quý vị! Ông đã nhận Đức Chúa Trời ở Lời Ngài, để buông ra và bỏ đi. Đức Chúa Trời đã dẫn ông qua.

¹¹⁶ Điều gì sẽ xảy ra nếu Đức Chúa Trời đã gặp Môi-se, và Ngài phán, “Hỡi Môi-se, hãy đi xuống trong xứ Ê-díp-tô, và nói với Pha-ra-ôn, ‘Hãy để dân Ta đi’”? Điều gì sẽ xảy ra nếu Môi-se đáp, “Hãy cho tôi đi kiêng ăn trong bốn mươi ngày, trước đã, rồi xem

nếu tôi có đủ đức tin để vâng lời Ngài không, Đức Chúa Trời ôi. Xin ban cho tôi điều gì đó, điều gì khác, Chúa ôi. Cho phép tôi nói với Ngài đôi điều, trước tiên, hãy cho tôi thấy tôi có ở trong Thánh Linh không”? Môi-se đã không bao giờ đòi hỏi điều gì, người chỉ nhận lãnh Đức Chúa Trời ở Lời Ngài, và lấy đi. Đó là đường lối anh em phải làm, nhận Đức Chúa Trời ở Lời Ngài. Rồi anh em biết anh em sẽ có thể làm điều đó. Người đã không chờ đợi cho đến lúc điều gì khác xảy ra, người chỉ tiến lên và đã thực hiện nó.

117 Còn về Ê-li, khi người xuống núi Cạt-mên, sau khi đã ở trên đó trong một thời gian dài thì thế nào? Và người đã gặp một bà góa nghèo nàn. Bà là một... Bà là người nước ngoài, dân Ngoại. Và khi người đi xuống đó gặp bà, bà đang nhặt vại que củi, trong sân. Và Đức Chúa Trời đã phán với người, “Hãy đi xuống đó tới nhà của người đàn bà góa đó.” Thật đúng là nơi cho nhà truyền giảng phải đi!

118 Tại đây người đi xuống đó đến nhà người đàn bà góa. Và bà đã làm gì, bà đã nhặt lấy hai que củi. Người hỏi, “Người đang làm gì?”

119 Bà đáp, “Đang nhặt củi. Tôi chỉ còn đủ bột để làm hai cái bánh bột bắp. Đó là tất cả những gì tôi còn lại. Đã ba năm rồi chúng tôi không có mưa.” Và nói, “Thế thì tôi sẽ làm những cái bánh bột bắp này. Và tôi và con trai tôi sẽ ăn xong, rồi chết.”

120 Người nói, “Trước tiên, hãy làm cho ta một cái!” Halêlugia! Ôi, ta biết ta hơi điên một chút, nhưng dù sao đi nữa, ta cũng đứng về phía Chúa. Nói, “Hãy làm cho ta một cái, trước đã. Vì, CHÚA PHÁN NHU VẬY.” Thế đấy.

121 Điều gì thế? “Nhưng trước hết hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời, và sự công bình của Ngài.” Không phải Nước Đức Chúa Trời và “một sự ồn ào nhỏ,” không phải Nước Đức Chúa Trời và “một cảm xúc ngắn ngủi,” không phải Nước Đức Chúa Trời và “*điều này hay điều kia* nhỏ bé.” Nhưng, “Đức Chúa Trời, và sự công bình của Ngài, và tất cả những việc khác kia sẽ được ban thêm cho anh em.” Đặt trước hết!

¹²² Vậy thì, bà góa ấy nghe điều đó. “Đức tin đến bởi sự người ta nghe, nghe bởi Lời.” Bà nói, “Đó là Lời của Chúa, vì đó là người thánh của Đức Chúa Trời. Đó là tiên tri của Đức Chúa Trời, và tôi biết đó là Lê Thật. Và đó là Lời Đức Chúa Trời.”

¹²³ Bấy giờ, bà đã không chạy qua hàng xóm hỏi xem làm điều đó như thế nào. Bà đã không muốn đi chia phần của mình...và nói cho hàng xóm, nói, “Này, bà nghĩ gì? Thầy giảng đi ngang qua nhà tôi, nói *điều này*. Susie, bà nghĩ gì về *việc này*?”

¹²⁴ Bà đi vào, bắt đầu đổ ra. Bà buông ra. Bà buông ra tất cả những gì bà đã có, để bà có thể có nhiều hơn. Đó là những gì thế gian ngày nay cần, là một sự buông ra khuôn mẫu tốt đẹp thuở xưa về những gì mình có. Halêlugia! Bà đã đổ ra, để bà có thể nhận được đầy tràn. Bà đã đổ ra hết thủy dầu bà có, và mọi thứ dầu bà có và hết thủy bột bà đã có, cho thầy giảng, cho Nước Đức Chúa Trời. Và khi bà đổ nó ra hết ở đó, Đức Chúa Trời ngự xuống, đổ đầy tràn thùng bột, đổ đầy hũ dầu. Bà lại đổ nó ra, trong đĩa của thầy giảng. Và Nó lại đến, đổ đầy nó lần nữa. Ngài đã đổ vào. Mỗi lần bà đổ nó ra, Ngài lại đổ đầy.

¹²⁵ Tôi muốn nói, ngày nay, nếu một người đổ ra mọi hành động vô nghĩa về sự ồn ào âm ỉ, và Cơ-đốc giáo giả mạo này, và để cho Đức Thánh Linh chiếm chỗ của Nó, sẽ có một sự phục hưng bắt đầu ở Phố thứ Tám và Penn mà sẽ lan rộng khắp đất nước. Giữ sạch đi những chuyện vô nghĩa. Hãy trở lại với Lời Đức Chúa Trời. Hãy đổ nó ra, để anh em có thể được đổ đầy. Anh em hãy buông ra, và Đức Chúa Trời sẽ để cho đến. Anh em hãy đổ hết ra, Đức Chúa Trời sẽ đổ vào đầy tràn. Mọi việc bé nhỏ, về, “Anh phải làm *điều này*, và anh phải làm *điều kia*; và anh em nên làm *điều này* và nên làm *điều kia*.” Hãy quên nó đi! Hãy đổ nó ra hết vì linh hồn của anh em!

¹²⁶ Hãy nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin để con, từ nay hoàn toàn... ngày này, hoàn toàn thuộc Ngài. Chúa ôi, con đến với tấm lòng tan vỡ. Con đến với một tâm thần ăn năn hối cải. Con yêu Ngài. Ngài biết con yêu Ngài. Và con muốn quên đi tất cả sự ngu dại này của tất cả bốn mươi ngày kiêng ăn này và xem thử con có thể đến gần Đức Chúa Trời hơn không, và tất cả *điều này*, *điều kia*, *điều nọ*, hết thủy đều vô nghĩa này.”

127 Hãy ngừng điều đó lại! Không có Lời nào bảo anh em phải kiêng ăn bốn mươi ngày. Không một điều nào. Không gì trên thế gian bảo anh em kiêng ăn, trừ phi Đức Chúa Trời muốn bảo anh em. Nếu anh em kiêng ăn, anh em sẽ không chịu đói, và dùng đủ những điều này. Khi anh em đang kiêng ăn, thưa anh em, anh em sẽ được vui mừng và hạnh phúc luôn. Có người nói, “Đừng xuất hiện trước người ta giống như những kẻ đạo đức giả, với gương mặt dài ra, vì buồn rầu. ‘Tôi đang kiêng ăn bốn mươi ngày. Những đĩa đồ ăn không thích hợp cho tôi nữa. Tôi đã giảm ba mươi cân, và người ta nói với tôi trông tôi khỏe hơn sau khi trải qua điều này.’” Ô, vô lý! Đó là những linh dẫn dụ của ma quỷ.

128 Hãy đến gần bàn thờ, và nói “vinh hiển thay, vinh hiển thay, vinh hiển thay” cho đến khi anh em hầu như không thể nói điều gì khác, và nói, “Anh em phải nói tiếng lạ trước khi anh nhận được Đức Thánh Linh.” Chuyện vô lý! Hãy đổ nó ra hết!

129 Gạt bỏ điều đó ra khỏi hệ thống của anh em và đến với Lời của Đức Chúa Trời! Ngài phán, “Hãy hối cải, ai nấy trong các ngươi, phải nhơn Danh Đức Chúa Jêsus chịu phép báp-têm để được tha tội mình, rồi anh em sẽ lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Đức Chúa Trời không giữ Lời Ngài, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. A-men. Hãy đổ hết ra. Hãy nhận lấy sự đổ đầy. A-men. Chà! Tôi ưa thích điều đó. Đó là Lời Ngài. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Đúng thế. Và khi Đức Chúa Trời đã phán điều đó, Đức Chúa Trời sẽ lo liệu nó. Được rồi. Mọi sự anh em chuẩn bị, mọi việc đi nhà thờ anh em có thể làm...

130 Nó thực sự giống như dưới đây nơi chiếc xe hơi hoạt động mà người ta dựng nên một đồng lớn toa trần, hay, một đồng lớn xe khách. Tôi đã thường làm việc ở đó. Và họ lấy và dựng nên những chiếc xe chở khách đường dài to lớn kia cùng mọi thứ, và đặt gỗ cứng vào, và bày biện gỗ màu gụ khắp chung quanh, cùng mọi thứ trông rất đẹp, đưa nó ra đó trên đường ray tàu hỏa, và nó chết cứng ra đó. Ở đó có động cơ, nhưng không có năng lượng hơi nước trong đó. Nó chỉ để đó.

131 Những gì nó cần hôm nay là một ít lửa trong đầu máy. Những gì nó cần ngày nay là một ít năng lượng hơi nước. Những gì nó, hội thánh, cần ngày nay là, đun sôi; nồi nấu sôi nóng nhất để

làm sôi cạn đi tội lỗi ra khỏi đời sống của anh em, là tình yêu thương. Và nếu anh em không thể yêu nhau, làm sao anh em định yêu Đức Chúa Trời là Đấng anh em chưa từng thấy? Tình yêu thương che đậy vô số tội lỗi. Hãy vào trong tình yêu thương với Đức Chúa Trời, rồi anh em sẽ yêu nhau, lúc đó anh em sẽ yêu mến hội thánh, anh em sẽ yêu mến Cứu cánh, anh em sẽ yêu mọi điều đáng tin kính, và anh em sẽ giữ mình cho khỏi những việc của thế gian.

¹³² Những thần linh quyến dụ đang đi dạo quanh bảo cho dân sự *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*, “Họ phải làm *điều này*. Họ phải làm *điều kia*.” Đó là vì những giáo phái đó đã dấy lên, và họ có một sự hiện thấy nhỏ bé mà họ nói, “Ồ, này, tôi tin rằng một người...Tôi tin có chuyện như la lớn trong Kinh Thánh.” Điều đó đúng. Đó là sự thật. Họ lập nên một giáo phái ra từ đó, “Khi bạn la lớn, bạn đã có Điều đó.” Nhưng anh em không có.

¹³³ Người kế tiếp đứng lên, nói, “Việc nói tiếng lạ.” Điều đó đúng. Điều đó có trong Kinh Thánh. “Thế đấy, khi bạn nói tiếng lạ, bạn đã có Điều đó.” Nhưng nhiều người đã nói tiếng lạ mà không có Nó. Thấy không? Đó không phải Nó. Không, thưa quý vị.

Nhiều người nói, “Thôi được, chúng ta phải nói tiên tri.”

¹³⁴ Hãy xem những nhà tiên tri ở đây với những chiếc sừng trên đầu họ, đang nhảy lên nhảy xuống và nói tiên tri. Mi-chê nói, “Các người, mọi người, đang nói dối.” A-men. Đúng. Đức Chúa Trời không đến như thế. Đức Chúa Trời đến với tấm lòng chân thật mà đến với tâm thần ăn năn, tan vỡ. “Người nào vừa đi, vừa khóc đem giống ra gieo, ắt sẽ trở về vui mừng, mang bó lúa quý giá mình.” A-men. Hãy làm cho đúng điều đó, thưa bạn.

¹³⁵ Rất nhiều khoa nghiên cứu ma quỷ, ma quỷ đang hoạt động trong linh hồn con người! Hãy xem trái biết cây. Hãy coi chừng loại đời sống gì mà một người sống. Hãy xem cách họ đang hành động, xem cách họ làm, xem động cơ của họ là gì. Điều đó đúng như không thể được...Và nếu tôi nói cho anh em biết rằng, “Đường lối duy nhất...Những chiếc xe hơi đậu ở đây, tất cả xếp hàng tại đây. Thiên đàng thì ở Charlestown. Anh em không thể đi bộ được. Chỉ có một cách anh em có thể đến, là bằng xe hơi. Và mọi người bước qua hàng phải mang theo vào năm ga-lông

xăng.” Đây là xe của anh ấy, nhưng nếu anh ấy không có xăng anh ấy không thể làm xe chạy. Ồ, điều đó thật chính xác, hoàn toàn là cách nó có ở Thiên đàng. Nếu anh em chết mà không có Đức Chúa Trời, tôi không quan tâm anh em sống như thế nào và anh em đã làm nên bao nhiêu chiếc xe hơi, nếu tình yêu của Đức Chúa Trời không có ở đó để kéo anh em vào Nước Đức Chúa Trời, anh em bị hư mất.

¹³⁶ Có điện tích âm và điện tích dương. Cho dù dòng điện tích dương này chạy ở đây nhiều thế nào đi nữa, nếu không có dây đất, nó sẽ không bao giờ cháy sáng. Đúng thế. Anh em phải được cắm rễ, được tiếp đất trong tình yêu của Đức Chúa Trời. Ô, thưa anh em! Hãy mang điện âm và điện dương đó đến với nhau, thì anh em sẽ có Sự Sáng, Sự Sáng Phúc âm khuôn mẫu tốt đẹp xưa. Hãy để Nó lan rộng ra từ bờ biển này đến bờ biển khác. Anh em sẽ không bao giờ có được Điều đó mà không có nó. Cho dù với điện tích dương anh em có thể làm rung động và nhảy nhót nhiều thế nào đi nữa, anh em phải có dây đất để lóe lên Sự Sáng. A-men.

¹³⁷ Anh em có bao giờ để ý? Anh em đặt dây đất ở đây trên cái này, và mỗi mẫu nhỏ đi thẳng xuống lại đây để đến tận dưới ga ngầm, đi xuống ngay vào lòng đất. Và mỗi lần một người bắt đầu bén rễ và được tiếp đất trong Lời Đức Chúa Trời, nó bén rễ và tiếp đất dựa vào Đồi Sọ, nơi xa kia, nơi cái neo, cột trụ vững chắc của Đức Chúa Trời được mang đến nơi đó, để lóe lên Ánh sáng của Phúc âm. A-men.

¹³⁸ Anh em biết việc gì không? Nhiều người trong những nhà xác nghi thức lạnh lẽo to lớn vĩ đại này ở ngoài đây, đang giả vờ rao giảng Phúc âm. Một nhà truyền giảng trẻ đến với tôi ngày hôm qua, thuộc về một trong những giáo phái lớn nhất có trong xứ ngày nay, ngoài Công giáo. Ông nói, “Anh Branham à, tôi đau ốm và mệt mỏi.” Ông nói, “Họ định may cho những nhà truyền giảng chúng tôi mặc những chiếc áo dài và lật cổ áo tròn, và—và giảng về những việc nào đó. Và họ sẽ bảo chúng tôi giảng gì, mỗi quý.” Ông nói, “Tôi không thể chịu đựng điều đó lâu hơn nữa.” Ông nói, “Tôi phải làm gì? Tôi phải bắt đầu rao giảng Phúc âm không?”

¹³⁹ Tôi nói, “Thưa anh, chừng nào anh còn ở lại với giáo phái đó, hãy tôn trọng nó. Anh nói đúng như những gì họ muốn. Nhưng hãy bước đến gần người trưởng lão của anh hay trưởng ban lễ tân, và nói, ‘Thưa ông, tôi đã được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Đây là Lời Đức Chúa Trời. Nếu ông để tôi giảng Điều đó, tôi sẽ ở trong giáo hội của ông. Nếu không, tôi ra đi. Hãy giao nó lại cho người khác.’” Đó là cách để thực hiện điều đó. Đừng nói vòng vo. Đừng tiêu cực. Hãy đi ra và nói đó là gì. Đúng.

¹⁴⁰ Ông nói, “Anh Branham, anh nghĩ tôi có thể có một hội chúng không?”

¹⁴¹ Tôi đáp, “Nơi nào có Xác chết, thì những chim Ưng sẽ nhóm tại đó.” Đúng thế, họ sẽ đi theo.

¹⁴² Giống như, có lần, một người đã cho ấp những con gà. Này, không phải là chuyện đùa. Tôi không muốn nói để đùa giỡn. Tôi muốn nói đó là một quan điểm. Ông ta định cho ấp gà con của mình, mà ông lại không có đủ trứng. Ông đã đặt một cái trứng vịt vào bên dưới. Và khi chúng nở ra hết thấy, chú vịt là vật trông có vẻ buồn cười nhất mà những con gà từng thấy. Vì thế gà mẹ kêu cục cục với bầy gà con và những con gà con chạy đến, nhưng chú vịt không biết thứ ngôn ngữ đó. Song, ngày nọ, gà mái dẫn nó ra phía sau nhà kho. Có một con lạch phía dưới sau nhà kho. Khi vịt con đó ngửi thấy nước đó, nó chạy xuống nước thật nhanh hết sức. Gà mái mẹ kêu, “cục cục, cục cục, cục cục.” Và chú vịt nhỏ kêu, “Honk, honk, honk.” Nó bị dẫn về phía nước. Tại sao? Bản chất nó, là con vịt. Khi nó ngửi thấy mùi nước, thưa anh em, nó không thể tránh xa khỏi nơi đó, vì nó là một con vịt.

¹⁴³ Và tôi nói hôm nay, bất cứ ai thực sự muốn tìm kiếm Đức Chúa Trời, họ sẽ không để giáo hội sai khiến họ những việc mà họ không thể sống, *việc kia* hay *việc nọ*. Nếu anh em có bản tính của Đức Chúa Trời trong anh em, anh em sẽ đi đến sự thánh khiết. Anh em sẽ hành động điều đúng. Anh em sẽ ủng hộ việc tốt. Anh em sẽ làm điều tốt. Anh em sẽ nghĩ đến điều tốt. Anh em sẽ sống điều đúng. Nếu anh em là vịt, anh em thích nước. Nếu anh em là Cơ-đốc nhân, anh em yêu thích Đấng Christ. Nếu anh em là kẻ ác, anh em sẽ thích những điều thuộc về ma quỷ. Nếu anh em là chim ó, anh em ăn những vật chết. Nếu anh em là lợn,

anh em sẽ ăn đồng phân. Anh em đang ở đâu ngày nay? Đúng. Anh em tuyên bố lên đây, ăn những thứ thuộc về Chúa, rồi đi xuống và cắm rễ với ma quỷ. Có điều gì sai trật với việc đó. Hãy thôi lắng nghe những linh; chúng là ma quỷ. Cho dù nếu anh em phải chống lại một mình. Những người đàn ông đàn bà rớt cuộc, gần như, chẳng được kể đến gì cả, là những người nam và nữ đã đứng đơn độc với Đức Chúa Trời.

¹⁴⁴ Nhìn xem Mi-chê, cách người đã đứng đó như thế nào; không phải như tảng đá Gibraltar, nhưng là Văng Đá Muôn Đời. Người đã nói, “Ta sẽ không nói điều gì cả...Ta không quan tâm đến những gì thần học viện nói. Ta không quan tâm đến những gì hội chúng nói. Ta không để ý đến những gì nhà vua nói. Nếu họ chặt đầu ta, ta sẽ chỉ nói những gì Đức Chúa Trời đặt vào môi miệng ta.” Người đã đúng. Người đã đúng.

¹⁴⁵ Và ngày nay, thưa quý ông bà, đừng quan tâm đến những gì thế gian dành cho quý vị, những gì nó khẩn khoản mời mọc, cái loại chích ngừa họ có, và tuyên bố, “Nếu anh em gia nhập giáo hội, anh em sẽ ổn thôi.” Đó là sự tiêm chủng giả tạo. Tại sao? Anh em vẫn mắc căn bệnh tội lỗi. Đúng thế. Nhưng tôi nói cho anh em biết một điều, thưa anh em, điều đó sẽ chích ngừa anh em khỏi tội lỗi, đó là, hãy đến qua Huyết báu của Đức Chúa Jêsus Christ và được đầy đầy Đức Thánh Linh, và đó sẽ là sự tiêm chủng anh em cho khỏi mọi tội, và sự ham muốn của anh em sẽ được Thiên đàng trói buộc, và anh em sẽ không có thời gian cho những việc của thế gian.

Xin chúng ta cầu nguyện.

¹⁴⁶ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, khi chúng con thấy những linh quyến dụ này ở trên dân sự, và biết rằng chúng đang coi khinh những việc thuộc về Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin, Ngài sẽ nắm giữ mọi người nam và nữ ở trong đây hôm nay. Xin cho đây là một ngày, Chúa ôi, để họ sẽ nhận biết rằng đời sống họ không ăn khớp với Lời. Và họ đang lắng nghe những điều sai lầm, mà ma quỷ đang khiến họ được xoa dịu bằng tạp chí Chuyện Thật tâm thương, những chuyện vợ vẫn hư hỏng quen thuộc của thế gian, và những sự trưng bày phim ảnh xưa cũ và chương trình không lành mạnh trên truyền hình. Ôi

Đức Chúa Trời, những thứ như vậy không thể được cho Cơ-đốc nhân nhìn xem! Đức Chúa Trời ôi, nó khiến chúng con đau ốm. Ngài đã phán điều đó đã khiến Ngài đau ốm, giống như nôn mửa. Ngài phán, “Chó liếm lại đồ nó đã mửa, và một—và một con heo lại lăn lóc trong bùn.” Một con chó già sẽ mửa ra cái gì đó. Xin hãy thấy một người được sanh non, được cho là, một người đạo đức giả đến với bàn thờ, và giống như họ định mửa lên thế gian; tuy nhiên cứ tiếp tục, họ trở lại ngay và ăn lại thứ đó. Ôi Đức Chúa Trời, xin tẩy sạch Nhà Ngài, Chúa ôi. Halêlugia! Xin ban Đức Thánh Linh đến với sự tin chắc thuở xưa như vậy đến nỗi sẽ tẩy sạch lòng ham muốn của con người và thanh tẩy linh hồn họ, và làm cho họ sạch và khiến người đó trở nên một tạo vật được Thiên đàng trời buộc. Xin ban cho người đó...Xin làm mới lại tuổi trẻ và lời thề của người ấy như chim ưng, để có thể bay lên và trỗi hơn những việc thuộc về thế gian này, và bay vút lên trên các tầng Trời kia ở đó người đó có thể nhìn thấy những nỗi ưu phiền đang cách xa. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹⁴⁷ Ngài ví sánh những tiên tri Ngài với chúng, với những chim ưng, mà có mắt của chim ưng, có thể bay cao, và thấy trước những sự việc một thời gian dài trước khi nó có ở đó. Ôi Đức Chúa Trời, xin ban ơn cho hội thánh nhỏ bé này. Xin ban ơn cho những người đã đến đây. Xin ban ơn cho những người khách lạ ở cổng hôm nay. Và cho họ biết rằng Sứ điệp này không nhằm vào một cá nhân nào, nhưng đặc biệt nhằm vào, lạy Chúa, những ai đang cần hết sức; biết rằng ngày nào đó chúng con phải đứng với nhau trước sự phán xét của Đức Chúa Trời, và biết rằng chúng con sẽ chịu trách nhiệm vì biết Lễ thật mà không nói Nó. Cha ôi, con cầu xin Điều đó sẽ xảy đến với mỗi tấm lòng. Trong Danh Chúa Jêsus.

¹⁴⁸ Chúng ta cứ cúi đầu một lát, tôi tự hỏi có người nào đó ở đây sáng hôm nay muốn nói, “Anh Branham, tôi đau ốm và mệt mỏi về những việc tầm thường cũ kỹ này. Tôi đã có những việc tầm thường đã bám riết theo tôi quá lâu. Tôi—tôi luôn luôn muốn đổ nó ra. Tôi—tôi đang làm những việc mà tôi không nên làm, và tôi biết điều đó. Nó không thích hợp với một Cơ-đốc nhân. Tôi không muốn làm điều đó; Đức Chúa Trời biết tôi không muốn.

Và tôi không muốn lắng nghe linh đó nữa. Nó là điều đã kéo cả đời sống tôi, ra khỏi tình yêu thương thật và sự tự do trong Đấng Christ. Tôi muốn anh cầu nguyện cho tôi, Anh Branham, để nó sẽ—nó sẽ lìa khỏi tôi ngày nay.” Mời bạn giơ tay lên? Mọi đầu đều cúi xuống. Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn. Ô, chao ôi, hàng chục bàn tay! Những việc tầm thường nhỏ mọn cũ, những việc tầm thường xưa khiến anh em bàn tán hay là bắt đầu một số kiểu ồn ào trong nhà thờ, khiến anh em đứng về phía này hay phía khác như thế. Ô, đó là sự không tin kính. Đó là sự bất hòa giữa anh em. Và anh em đừng làm điều đó. Anh em không cần điều đó. Anh em đừng muốn điều đó và những việc nhỏ mọn cũ, những cảm dỗ thấp hèn quen thuộc cùng những việc khác, cầm giữ anh em lại.

¹⁴⁹ Hãy nói, “Đức Chúa Trời ôi, con không muốn những thứ đó nữa. Con đau ốm và mệt mỏi vì nó. Hôm nay con sẵn sàng để vứt bỏ nó. Con đang đến bây giờ, Chúa ôi, và con muốn thoát khỏi mọi tính ích kỷ. Nếu anh em con không cư xử đúng với con, con sẽ cầu nguyện cho người ấy dù thế nào đi nữa. Nếu cha con không đối đãi tốt với con, con sẽ yêu người dù thế nào đi nữa. Nếu vợ, hay chồng con, không cư xử đúng lẽ với con, con sẽ cố gắng, khiêm nhường, trước Đức Chúa Trời. Lạy Chúa, con chỉ nhìn xem Vương Quốc của Ngài. Con muốn tâm trí con ngay thẳng. Con muốn lòng con đầy dẫy sự vui mừng. Con muốn bắt đầu vào việc, khi sự quấy nhiễu thực sự đang ồn ào quanh con, con vẫn muốn chịu đựng với đôi tay giơ lên và tấm lòng thanh sạch trước Ngài, Chúa ôi, biết điều này, rằng ngày nào đó con sẽ gặp Ngài. Con muốn có loại kinh nghiệm đó. Chúa ôi, xin làm cho con điều đó, từ hôm nay.”

¹⁵⁰ Mời các bạn giơ tay lên, người nào đó đã không giơ tay của họ cách đây một lát. Đức Chúa Trời ban phước cho anh em. Đức Chúa Trời ban phước cho anh em. Chị ơi, hãy đàn dạo ngắn trong lúc chúng ta cúi đầu. Bao nhiêu anh chị em thật sự muốn nói điều đó? Đừng chơi đùa bây giờ. Đây không phải là lúc chơi. Đây là lúc tiếp nhận. Đây là lúc anh em phải nhận lấy Điều đó. Hãy đến, đổ nó ra ngay bây giờ. Mời anh chị em? Hãy đến, dâng mọi điều anh chị em có cho Đức Chúa Trời. Hãy nói, “Đức Chúa Trời

ôi, con không có nhiều lắm. Con chỉ là một người nội trợ tầm thường. Con không thể làm nhiều, Chúa ôi, nhưng con—con có thể đọc Kinh Thánh của Ngài, con có thể cầu nguyện mỗi ngày. Con có thể ném đi mọi thứ rác rưởi trong tâm trí con. Con có thể ném đi mọi thứ vớ vẩn đó ra ngoài. Con phạm nhiều điều mà nhà truyền giảng đã nói sáng nay, vì thế con—con đang đổ nó ra ngày hôm nay. Con không muốn có nó. Đức Chúa Trời ôi, xin đổ đây con bằng tình yêu thương. Xin đổ đây con với điều mà khiến con yêu được kẻ thù mà con ghét cay ghét đắng nhất. Con thực sự cần điều đó, Chúa ôi.”

¹⁵¹ Trong khi chị ấy chơi đàn, mời anh em đến đây giờ này và đứng tại bàn thờ một lát, trong lúc chúng ta hiệp chung cầu nguyện. Nếu anh em thực sự muốn nói điều đó lúc này, nếu anh em thực sự sẵn sàng vì điều đó, anh em sẽ không bao giờ rời khỏi bàn thờ này hôm nay với điều đó trong lòng, nếu anh em đến chân thành. Và nói, “Tôi đang đến gần nơi đây chỉ đứng, một phút thôi, Anh Branham, vâng, trong khi anh đích thân, có lời cầu nguyện với tôi.” Tôi—tôi muốn anh em đến, cầu nguyện. Anh em sẽ đến bây giờ chứ? Anh em sẽ cúi đầu, ai sẽ đứng lên và đến bàn thờ, đứng chung quanh bàn thờ?

Xin đừng qua khỏi con, Ôi Cứu Chúa nhân hiền,
 Nguyện nghe tiếng con kêu cầu van khóc;
 Lúc bao người được Ngài kêu gọi mừng vui,
 Ô, xin đừng qua khỏi con.

Cứu Chúa, Cứu Chúa ôi,
 Nguyện nghe tiếng con kêu cầu van khóc;
 Lúc bao người được Ngài kêu gọi mừng vui,
 Ô, xin đừng qua khỏi con.

¹⁵² Cho dù anh em là Cơ-đốc nhân bao lâu đi nữa, anh em vẫn có những linh tâm thường cũ kia nói với anh em, khiến anh em buồn thả, khiến anh em nói xấu về người nào đó. Khi một người đến gần và bàn tán về người nào khác, anh em gia nhập ngay với họ và, ồ, chỉ nói xấu họ. Điều đó sai, thưa anh em. Đừng làm thế. Cuối cùng nó sẽ giữ anh em ở lại bên ngoài Đất hứa. Nếu anh chị em chỉ giữ những thứ cũ tầm thường mà anh chị em không nên có, nếu tình yêu của Đức Chúa Trời thực sự không ở trong lòng

anh chị em, anh chị em sẽ là những quý bà và quý ông, đến gần và nói, “Đức Chúa Trời ôi, con đang đổ nó ra ngay ở đây, sáng nay, ngay tại đây. Con sẽ đi khỏi bàn thờ này với một con người khác.” Anh chị em sẽ đến chứ?

¹⁵³ Có tội nhân nào chưa bao giờ tin nhận Chúa Jêsus, và bạn biết mình là tội nhân, bạn không biết Ngài là Đấng Cứu Rỗi của mình? Bạn nói, “Anh Branham, vâng, tôi nghĩ tôi đã có nhiều sự vui thú. Tôi đi khiêu vũ và dự những bữa tiệc cùng mọi thứ kia. Tôi xem những loại biểu diễn không tốt. Và tôi—tôi đã đọc những loại văn chương bậy bạ. Tôi đã đọc những quyển sách trước đây có những câu chuyện thô bỉ trong đó. Tôi hầu như vui thú đọc nó.” Thưa anh em, có điều gì đó sai trật với anh em. Đó là sự ham muốn của anh em; đấy, anh em hãy để tôi xem một người đọc loại sách gì, để cho tôi thấy những gì người đó xem, lắng nghe âm nhạc người đó nghe.

¹⁵⁴ Ngày nọ, đến gần chiếc xe, một người nào đó đưa tay ra và mở chiếc ra-đi-ô của tôi, loại nhạc thô tục cũ nào đó. Tôi nói, “Tắt cái đó đi. Tôi không muốn nghe thứ đó.” Một thứ nhạc bugi-ugi nào đó.

Người ấy nói, “Ồ, tôi thích nghe nhạc đó.”

Tôi nói, “Bản tánh của anh không ổn. Anh sai rồi.”

¹⁵⁵ Khi tôi ra khỏi nơi này, sau đó vài ngày, lên phía trên núi hay sườn đồi, câu cá, với người đó. Những chú chim nhỏ đang hát. Chim chiền chiện hát líu lo. Chim nhạn, hay chim họa mi, đang bay lượn trên bầu trời, hát lên ca ngợi. Tôi đã la lên với chàng trai đó, tôi nói, “Kìa, anh bạn, đó là âm nhạc của tôi. Cứ mở điều đó. Đó là ra-đi-ô của tôi. Đức Chúa Trời ban chúng xuống để hát cho tôi nghe trong lúc tôi ở đây. Nó làm êm dịu linh hồn tôi.”

¹⁵⁶ Tốt hơn mọi thứ cũ rích đó, những máy hát tự động này đang âm ỉ, tiếp tục, nơi mà thậm chí bạn không thể ăn ở chốn công cộng. Nó là thực đơn của ma quỷ. Nó là nhà của ma quỷ, làm mọi thứ rối lên với tội lỗi. Anh em bị làm cho tê liệt hết thầy ở đó và tận hưởng điều đó chẳng? Khi người ta đặt tiền của họ vào trong những hộp nhỏ cũ, và mọi thứ cũ kỹ nhớp nhúa phát ra, anh em thưởng thức điều đó ư? Anh em thật đáng xấu hổ. Anh

em là người sa ngã. Anh em xa cách với Đức Chúa Trời. Anh em không biết Đức Chúa Trời. Nếu anh em đã biết Đức Chúa Trời, trong sự tha thứ về tội lỗi của anh em, anh em sẽ không bao giờ nghe những thứ vớ vẩn như thế. Nó sẽ làm chết anh em. Anh em—anh em có thể bị mưa ra vì nó. Anh em đừng muốn nó. Đồ ăn của anh em tốt hơn. Anh em yêu mến Đức Chúa Trời. Anh em có muốn đến sáng nay, quì xuống ở đây với những người xưng nhận tội lỗi này sáng nay không?

¹⁵⁷ Đây là những người nam người nữ đang quì gối ngay ở đây, đã là Cơ-đốc nhân trong nhiều năm. Tôi không làm cho họ bỏ đạo. Nhưng những gì tôi làm là nói với họ rằng ma quỷ, đang rình mò chung quanh họ, để giữ cho họ ở bên ngoài Sự Vui Mừng trọn vẹn. Đức Thánh Linh là Sự Vui Mừng. Thừa anh em, tôi thức giấc như người say, tôi đi ngủ như người say, tôi say sưa suốt ngày, say suốt đêm. Ô, tôi chỉ—tôi chỉ yêu...Tôi đi câu cá, tôi chỉ, “Xin đừng qua khỏi tôi, Ôi Cứu Chúa nhân từ. Xin nghe tôi kêu nài.” Tôi đi săn, và hát ca ngợi Đức Chúa Trời. Tôi đang giảng, tôi...mọi nơi tôi đi. Anh em chẳng muốn cách đó sao? Đây đây Đức Thánh Linh, Điều đó kích thích anh em. Ôi, chao ôi! Nghe họ hát những bài hát đơ bản xưa, thì anh em có thể hát bài này:

Tôi sắp đi về miền Đất hứa,
 Tôi sắp đi về miền Đất hứa;
 Ô ai sắp đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền Đất hứa.

Tôi sắp đi về miền Đất hứa,
 Tôi sắp đi về miền Đất hứa;
 Ô ai sẽ đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền Đất hứa.

Khi nào tôi sẽ đến nơi yên nghỉ đầy phước hạnh
 đó,

Và được phước hạnh mãi mãi!
 Khi tôi sẽ thấy mặt Cha tôi,
 Và yên nghỉ nơi ngực Ngài?

Tôi sắp đi về miền Đất hứa,
 Tôi sắp đi về miền Đất hứa;

Ô ai sẽ đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền Đất hứa.

158 Anh em sẽ đến, đi cùng chứ? Tôi nhớ lúc gần năm trăm người chúng ta đang đứng ở nơi kia lúc tôi làm phép báp-têm cho một trăm hai mươi người, khoảng thời gian này trong năm, ở bờ sông dưới đây, thì Sao Mai vĩ đại đó đến chiếu sáng trên dòng sông đó. Halêlugia! Một Tiếng từ Nó, nói, “Ngày nào đó người sẽ truyền bá Phúc âm khắp thế gian.” Làm sao một chàng trai dốt nát, tầm thường, nghèo nàn có thể làm điều đó? Đó là ân điển của Đức Chúa Trời! A-men.

159 Ô, ai sẽ đến và đi? Hãy giữ sạch, quảng qua một bên, mọi gắng nặng lúc này. Đừng nghe những linh quyến dụ kia. Hãy đến, lắng nghe Lời Đức Chúa Trời, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! “Phước cho những người đói khát sự công bình, vì họ sẽ được no đủ.”

160 Chúng ta hãy cúi đầu giờ này trong lúc chúng ta cầu nguyện với những người này tại bàn thờ.

Hỡi con cái yêu dấu, tôi muốn anh chị em nhớ, sáng nay, anh chị em ở đó quảng hết gánh nặng. Anh em ở đó để quảng hết mọi gánh nặng và tội lỗi để vấn vương anh em. Phao-lô đã nói, trong Hê-bơ-rơ, chương 12.

...thấy rằng chúng ta...được nhiều người chứng kiến vây lấy như đám mây rất lớn như vậy, chúng ta cũng nên quảng hết gánh nặng, và tội lỗi...để vấn vương chúng ta...

Và ta còn nói chi nữa? Vì...thời gian sẽ không...nói về Ghê-đê-ôn,...về Ba-lác, Ba-rác,...về Sam-sôn,...về Giép-thê; về Đa-vít...về Sa-mu-ên, và về các đấng tiên tri:

Những người đó bởi đức tin đã thắng được các nước, làm sự công bình, được lời hứa, bịt miệng của sư tử,

Tắt ngọn lửa hừng, lánh khỏi lưỡi gươm, từ yếu đuối được trở nên mạnh mẽ, và trở nên sự...anh dũng...khiến quân thù chạy trốn...

Và những người đàn bà đã nhận được người nhà mình chết sống lại...

Và những người khác có kẻ đã chịu sự tra tấn, nhạo cười và roi vọt dữ tợn,...nữa, còn hơn điều này nữa, xiềng xích và lao tù:

Và—và những kẻ khác mà chịu những thử thách...nhạo cười...roi vọt...

...hết thấy họ dầu hơn đức tin đã được chứng tốt,...

Và hết thấy những người này, dầu hơn đức tin đã được chứng tốt, song chưa hề nhận lãnh điều đã được lời hứa:

Vì Đức Chúa Trời có sẵn sẵn điều tốt hơn cho chúng ta, hầu cho không có chúng ta thì họ có thể không đạt đến sự trọn vẹn được.

Thế thì vì chúng ta...được nhiều người chứng kiến vây lấy như đám mây rất lớn như vậy, chúng ta cũng nên quăng hết gánh nặng, và tội lỗi...để vấn vương chúng ta, hầu cho chúng ta có thể lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho ta,

Nhìn xem Đức Chúa Jêsus là cội rễ và cuối cùng của đức tin; Đấng đã chịu sự vui mừng đã đặt trước mặt mình, chịu lấy thập giá, khinh để điều sỉ nhục, và...hiện nay ngồi bên hữu ngai của Đức Chúa Trời.

¹⁶¹ Chúa Jêsus, trong lời cầu nguyện của Ngài, đã phán, “Cha ôi, con Tự làm nên thánh.” Chúa Jêsus làm cho mình trở nên thánh, vì Hội thánh. Ngài có thể cưới vợ, nhưng Ngài đã không làm điều đó. Ngài đã làm cho mình trở nên thánh. Ngài phán, “Xin làm họ nên thánh, Cha ôi, bằng Lễ thật. Lời Cha là Lễ thật.”

¹⁶² Vậy thì, chúng ta hãy quăng hết mọi gánh nặng. Anh em có một sự cảm dỗ chẳng? Anh em có điều gì đó về mình, khiến anh em nói khi anh em không nên nói chẳng? Ôi Đức Chúa Trời! Xin đặt nó ở đó giờ này. Hãy đặt nó ở đó, xem Lửa từ bàn thờ giáng xuống và cất nó đi. Hãy xem tình yêu của Đức Chúa Trời liếm sạch nó. Hãy xem mọi tính ích kỷ xưa, cách anh em nói với vợ mình, cách các chị đã nói với chồng mình, cách anh chị em nói về người lân cận mình, cách anh em nói về dân sự trong hội thánh, hãy đặt nó trên bàn thờ sáng nay, và Lửa của Đức Chúa Trời sẽ

giáng xuống cát nó đi ngay, và tình yêu Thiên Thượng sẽ cháy vào chỗ nó.

¹⁶³ Anh em bị đau ốm chẳng? Hãy đặt nó lên bàn thờ, nói, “Chúa ôi, nó đây này. Xin đừng nên trong con một thần linh trong sạch. Tạo nên trong con một quyền năng chữa lành.” Hãy xem những gì Đức Chúa Trời sẽ làm. Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó sáng nay.

¹⁶⁴ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con cúi đầu trong sự Hiện diện của Ngài, thay cho những người kia tại bàn thờ. Xin để ân điển Ngài ngưng đọng trên mỗi một người của họ, Cha ôi. Bây giờ khi họ...Chúa ôi, con không thể làm điều đó cho họ được. Tự họ phải làm điều đó. Không ai có thể làm điều đó cho họ. Chỉ một mình họ phải làm điều đó. Xin hãy để linh hồn họ giờ này nói với chính mình, “Ôi Đức Chúa Trời, sự cảm dỗ này, con xin đặt nó ở dưới đây, Chúa ôi. Con sẽ không bao giờ lấy lại. Cho dầu điều gì đến hay đi chẳng nữa, con sẽ để nó tiêu tan, từ rày trở đi. Cái lưới này của con đã dễ dàng về phía những người ngồi lê đôi mách, Chúa ôi, con đang đặt nó xuống đây. Con sẽ không bao giờ nhặt nó lên nữa. Xin thánh hóa lưới con, Chúa ôi. Xin cho con cảm thấy Thiên sứ đang đến, giống như Ê-sai khi người nói, “Tôi là kẻ có môi dơ dáy. Khốn thay cho tôi!” Và Thiên sứ đến, lấy cái kềm, và đi đến bàn thờ và gấp than Lửa đỏ, và đặt trên môi ông và thánh hóa ông. Đức Chúa Trời ôi, xin làm nên thánh mỗi người nói, mà nói điều sai trái và gieo sự bất hòa, sáng nay. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹⁶⁵ Tất cả những căn bệnh đã cúi đầu ở đây trong tòa nhà này, những người mắc bệnh, đang biết rằng chúng, cũng là những con quỷ. Đức Chúa Trời ôi, với tư cách đầy tớ Ngài, con quở trách chúng, như Danh Đức Chúa Jêsus. Xin cho chúng ra khỏi mỗi người đau ốm. Và xin cho mọi người mà không sạch, những người nam, cũng như những người nữ, mà có những ý nghĩ ô uế, tục tĩu, tà dâm, Đức Chúa Trời ôi, xin lấy nó ra khỏi họ. Hết thảy những người này ở đây đang cố gắng bỏ thuốc lá, và những thức uống xã giao, những bữa tiệc nhỏ, cùng những sự ích kỷ; Đức Chúa Trời ôi, xin khuấy động tấm lòng họ bằng Đức Thánh Linh trong đường lối như vậy để những điều kia không còn có

một sự ham muốn nào nữa. Nó sẽ không có chỗ; anh em được đây đây Đức Thánh Linh, từ nay trở đi.

¹⁶⁶ Đức Chúa Trời ôi, xin khiến hội thánh nhỏ bé này như bụi gai đang cháy. Khiến nó là một nơi Đức Thánh Linh, làm cho nó là một ngọn Lửa đang cháy, để thế gian này có thể quay lại thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời ôi, xin bắt đầu với một nhóm người nhỏ bé này, hai trăm người ở đây sáng nay. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹⁶⁷ Xin thanh tẩy mọi tấm lòng, mọi người Giám Lý, mọi tín đồ Báp-tít, mọi người Công giáo, mọi người Trưởng Lão, mỗi tín đồ Ngũ Tuần. Chúa ôi, lấy nó ra khỏi lòng họ, và để họ đến với Ngài hôm nay. Xin ban ơn, Cha ôi. Con đem họ đến với Ngài, và giao họ cho Ngài, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, vì sự thanh sạch của linh hồn họ và sự chữa lành của thân thể họ. A-men.

¹⁶⁸ Tôi tự hỏi, ở bàn thờ này, anh em đã lia bỏ gánh nặng của mình chưa? Anh em cảm thấy thích đặt chúng ở đó không? Nếu anh em cảm thấy nó đang nằm ở đó, anh em là quan án. Anh em là người đang cầu nguyện. Tôi đã làm xong sự giảng dạy. Anh em đang thực hiện sự cầu nguyện. Gánh nặng của anh chị em có bị bỏ lại đó không, thưa anh, chị em? Anh chị em có thể thực sự lia bỏ nó ở đó được không? Nếu có thể được, anh chị em hãy giơ tay lên, nói, “Vâng, Đức Chúa Trời ôi, bây giờ con lia bỏ nó ở đây. Mỗi khác biệt của con, con sẽ lia bỏ nó tại bàn thờ đây.” Còn điều đó, dưới tận nơi cuối của bàn thờ, bên phải tôi, thưa bà? Bà có thể lia bỏ nó ở đó được không? Bà có thể để lại gánh nặng xưa cũ nằm ở đó không? Hãy nói, “Vâng, lòng tin tôi ngược lên Ngài, Ngài là Chiên Con của Đồi Sọ.” Trong lúc tất cả chúng ta cùng hát với nhau bây giờ.

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,
 Ngài là Chiên Con của Đồi Sọ,
 Ôi Cứu Chúa Thiên liêng;
 Xin nghe lời tôi khẩn xin,
 Quăng mọi tội xa khỏi tôi,
 Ôi xin để cho tôi từ ngày này
 Hoàn toàn thuộc Ngài!

169 Chúng ta hãy đứng tại chỗ, thật cung kính, mọi người. Bây giờ lắng nghe thật kỹ, mọi người giờ này. Đừng ai đi ra. Chỉ...Buổi hầu việc chưa xong. Tôi muốn anh chị em hiểu được sự thiêng liêng thân thuộc, trang trọng này.

Hồi tôi tôi bước đi trong cuộc đời tối tăm hỗn
độn này,
Và đau buồn giăng bủa quanh tôi,
Ngài là Đấng Dẫn Dắt tôi;
Cho ngày thay đêm tối nay,
Lau dòng lệ buồn xưa ráo ngay,
Và để tôi từ ngày này
Hoàn toàn thuộc Ngài!

Đừng hát điều đó cho người lân cận của mình giờ này. Hãy nhắm mắt lại, và chúng ta hãy hát điều đó chậm rãi, khi chúng ta giơ tay lên với Đức Chúa Trời.

Hồi tôi tôi bước đi trong cuộc đời tối tăm hỗn
độn này,
Và đau buồn giăng bủa quanh tôi,
Ngài là Đấng Dẫn dắt tôi;
Cho ngày thay đêm tối nay,
Lau dòng lệ buồn xưa ráo ngay,
Cũng không để tôi lạc loài
Lạc xa Chúa hoài.

Tôi có một Cha nơi xa kia,
Tôi có một Cha nơi xa kia,
Tôi có một Cha nơi xa kia,
Trên bờ bên đó.

Ô, ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi gặp Ngài,
Ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi gặp Ngài,
Ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi gặp Ngài,
Trên bờ bên ấy.

Ô, ngày tươi sáng đó có thể là ngày mai,
Ngày tươi sáng đó có thể là ngày mai,
Ngày tươi sáng đó có thể là ngày mai,
Trên bờ bên ấy.

170 Tôi muốn biết bây giờ có bao nhiêu người đã có cha trong Miền Đất đó? Chúng ta hãy giơ tay lên. Bao nhiêu người có mẹ ở Miền Đất đó? Chúng ta hãy giơ tay lên. Bao nhiêu người có Đấng Cứu Rỗi trong Miền Đất đó? Hãy giơ tay lên cho chúng ta thấy.

Chẳng phải đó sẽ là sự sum họp hạnh phúc
chăng!

Chẳng phải đó sẽ là sự sum họp hạnh phúc
chăng!

Chẳng phải đó là sự sum họp hạnh phúc
chăng!

Trên bờ bên ấy...

171 Tôi muốn anh em làm đôi điều. Bây giờ trong khi chúng ta hát lại, tôi muốn anh em bắt tay người nào đó đang đứng gần bên cạnh, và nói, “Anh ơi, chị ơi, hãy cầu nguyện cho tôi, để tôi sẽ gặp anh chị ở Miền Đất đó.” Đừng làm điều đó trừ phi anh chị em muốn nói nó. Bao nhiêu người muốn gặp nhau? Bao nhiêu người muốn gặp mọi người ở đây, trên Đó? Chúng ta, chắc chắn chúng ta đều muốn. Bây giờ chúng ta hãy bắt tay nhau, và nói, “Tôi muốn gặp anh, anh ơi. Tôi muốn gặp anh ở bên kia.” Bây giờ trong lúc chúng ta hát bài này, “Tôi có Cứu Chúa ở trên xa kia.” Được rồi.

Tôi có một Cứu Chúa trên xa kia,

Tôi có một Cứu Chúa trên xa kia,

Tôi có một Cứu Chúa trên xa kia,

Trên bờ bên ấy.

Ô, ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi gặp Ngài,

Ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi gặp Ngài,

Ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi gặp Ngài,

Trên bờ bên ấy.

172 Điều đó không khiến anh chị em cảm thấy tốt đẹp sao?
“Jêsus, giữ tôi gần thập tự.”

Jêsus, giữ tôi gần...

Gần hồng tuôn Huyết báu ra,

Dòng suối chữa lành, nhưng không cho mọi
 người,
 Lưu xuất từ nơi Gô-gô-tha nguồn-...

Bây giờ mọi người giơ tay lên.

Thập tự giá, thập tự giá,
 Là vinh hiển tôi muôn đời;
 Cho đến khi linh hồn được cất lên của tôi sẽ tìm
 thấy,
 Nơi yên nghỉ bên kia sông.

Tại thập giá, tại thập giá,
 Là vinh hiển tôi muôn đời;
 Cho đến khi linh hồn được cất lên của tôi sẽ tìm
 thấy
 Nơi yên nghỉ bên kia sông.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài đã yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên đồi Calvary.

Đáng ngợi khen Đức Chúa Trời!

¹⁷³ Chúng ta hãy yên lặng bây giờ chỉ cúi đầu. Và trong cách đáng yêu của mình, chúng ta thực sự ca ngợi Ngài với đôi tay giơ lên, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì cứu linh hồn con. Cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì đã làm cho con hết thảy. Cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì hết thảy điều mà Ngài đã làm, mang lại sự giải cứu êm dịu, mang lại sự cứu rỗi tự do. Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.” Chúng con dâng Ngài của lễ biết ơn này. Chúng con ca ngợi Ngài vì Ngài quá đáng yêu. Ngài là Hoa Huệ trong Trùng, Sao Mai Sáng Chói, Hoa Hồng Sa-rôn, Mọi sự trong Mọi sự. Ngài là Cha, Con, Đức Thánh Linh; Ngài là Đấng Đã Có, Hiện Có, và Sẽ Đến; An-pha và Ô-mê-ga tuyệt vời. Ngài là Đấng Tuyệt Vời, Chúa Hòa Bình, Rể và Chồi của Đa-vít. Ngài là Tất Cả! Và chúng con cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì tất cả những gì Ngài đã làm. Chúng con cảm ơn Ngài vì Lời Ngài, vì Đó là Sự Sáng cho con đường chúng con. Ô, chúng con cầu xin, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ để cho chúng con bước đi trong Sự Sáng đó. Xin nhậm lời, Cha ôi. Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Được rồi. Trong khi chúng ta ngồi một phút. “Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng.”

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng đẹp
 dễ như vậy,
 Dẫn đến nơi giọt thương xót rức rỡ;
 Sáng soi quanh chúng ta, ngày và đêm,
 Chúa Jêsus, Sự Sáng của...

¹⁷⁴ Tiếp tục, hồi các thánh đồ, chúng ta hãy hát bài đó bây giờ!

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng (sự thanh
 khiết, sự thánh khiết), Sự Sáng đẹp dễ,
 Đến nơi giọt thương xót rức rỡ;
 Sáng soi quanh chúng ta, ngày và đêm,
 Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Anh em đến ngay, xưng Ngài là Vua,
 Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian;
 Rồi chuông Thiên đàng sẽ vang lên,
 Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Mọi người cùng hát!

Chúng ta bước đi trong Sự Sáng (Sự Sáng cho
 đường lối tôi), Sự Sáng đẹp dễ thay,
 Hãy đến nơi giọt thương xót rức rỡ;
 Sáng soi quanh chúng ta, ngày và đêm,
 Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

¹⁷⁵ Điều đó có làm anh em cảm thấy dễ chịu không? Bao nhiêu người cảm thấy dễ chịu? Cứ giơ tay lên bây giờ, nói, “Tôi cảm thấy thật dễ chịu.” Thánh Linh chùi rửa hết thảy anh em. Rồi chúng ta sẽ (gi?) bước đi trong Sự Sáng. Đừng lắng nghe bất cứ... Sự Sáng là gì? “Lời Ngài là Ngọn Đèn.” Vậy thì:

Chúng ta bước đi trong Sự Sáng này, nó là Sự
 Sáng đẹp dễ,
 Nó đến từ nơi giọt thương xót rức rỡ;
 Sáng soi quanh chúng ta, ngày và đêm,
 Chúa Jêsus, Sự Sáng của...

¹⁷⁶ Vậy thì, điều đó chẳng tuyệt diệu sao? Trông giống như chúng ta thực sự không thể kết thúc. Đức Thánh Linh đang hấp

dẫn chúng ta! Anh em có cảm thấy cách đó không? Thực sự cảm thấy như...?...Thật dường như nó cứ đang xuất ra.

Phúc Âm đang nhỏ máu,
Huyết của những môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu.

Người đầu tiên chết cho kế hoạch Đức Thánh
Linh này,
Là Giăng Báp-tít, nhưng người đã chết như một
con người;
Rồi đến Chúa Jêsus, họ đã đóng đinh Ngài,
Ngài đã rao giảng rằng Thánh Linh sẽ cứu con
người khỏi tội.

Đó là Phi-e-rơ và Phao-lô, và Giăng là người
thánh,
Họ đã từ bỏ sự sống mình để Phúc Âm này được
chiếu sáng;
Họ đã hòa lẫn huyết mình, giống như các đấng
tiên tri xưa,
Để Lời thật của Đức Chúa Trời có thể được
giảng rao chân thật.

Rồi họ đã ném đá Ê-tiên, người đã giảng chống
lại tội lỗi,
Người làm cho họ giận dữ, họ đã ném đá vào
đầu người;
Nhưng người đã chết trong Thánh Linh, người
đã lìa khỏi xác,
Và đã đi nhập cùng những người khác, đạo
quân ban cho sự sống.

Máu vẫn đang nhỏ xuống, vâng, Nó đang nhỏ
bằng máu,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu,
Huyết của những môn đồ chết vì Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này vẫn đang nhỏ máu.

Hãy lắng nghe!

Có những linh hồn dưới bàn thờ, họ đang kêu
khóc, “Cho đến chừng nào?”

Để Chúa trừng phạt những kẻ đã làm sai trái;
Nhưng sẽ có nhiều người hơn sẽ cho đi huyết
sự sống của mình

Vì Phúc Âm Thánh Linh này với trận lụt đỏ
thấm của Nó.

Cứ tiếp tục nhỏ máu, halêlugia, Nó đang nhỏ
máu,

Tôi muốn là một trong họ.

Phúc Âm Thánh Linh này, Nó đang nhỏ máu,
Huyết của những môn đồ đã chết vì Lễ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu.

¹⁷⁷ Tôi muốn đi ngay đến bực giảng. A-men. Ô, tuyệt vời biết
chừng nào! Anh em đồng lao của tôi cho đi huyết sự sống của
họ. Sẽ còn nhiều người hơn nữa làm như vậy. Đừng lo lắng. Nó
đang đến sự thử thách cuối cùng khá sớm. Anh em cũng sẽ đi
vào hoặc đi ra. Bây giờ họ đang liên kết hết thủy lại trong Hội
đồng các Giáo hội, và hết thủy đang đi vào. Hết thủy họ sẽ kết
thành một khối với nhau.

Và có nhiều người nữa sẽ hiến dâng huyết sự
sống của mình,

Vì Phúc Âm Thánh Linh này và trận lụt thanh
tẩy của Nó.

Nó đang nhỏ máu, đúng, Nó đang nhỏ máu (Ô,
halêlugia!)

Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu,
Huyết của những môn đồ đã chết vì Lễ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này, Nó đang nhỏ máu.

¹⁷⁸ Chà! Tôi cảm thấy thích sự Cất lên ngay trên hội thánh. Ô,
thật làm tôi cảm thấy quá tuyệt! Tất cả tội lỗi ở dưới Huyết. Đấy,
Đức Thánh Linh thích Lời. Lời được nuôi bằng những gì Đức
Thánh Linh nuôi dưỡng, anh em biết đấy. Ô, chao ôi! Nó giáng
xuống và ở giữa dân sự, tẩy sạch tội lỗi họ, cất đi sự đau ốm,
quảng xa những nỗi buồn của họ. Bây giờ tôi say, đúng như tôi

có thể say, say về Đức Thánh Linh, tình yêu thương đang tuôn ra từ lòng tôi. Cho dù bất cứ ai từng làm gì đi nữa, đều được tha thứ. Kẻ thù ghét cay ghét đắng nhất, nó đã hết hẳn. Bất cứ ai từng ngồi lê đôi mách hay nói về bất cứ điều gì, nếu tôi...ồ, tôi...mà đã không còn nữa, tất cả đã được tẩy sạch lúc này.

Và Nó đang nhỏ máu, đúng, Nó đang nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh đang nhỏ máu,
Huyết của những môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này...

Ồ, chao ôi! Tuyệt vời làm sao!

Thật giờ phút kỳ diệu cho anh,
Thật thời giờ kỳ diệu cho tôi;
Nếu chúng ta chuẩn bị để gặp Jêsus Vua chúng
ta,

Thật sẽ là thì giờ kỳ diệu biết bao.

Thì giờ kỳ diệu cho anh,
Thì giờ kỳ diệu cho tôi;
Nếu chúng ta chuẩn bị để gặp Jêsus Vua chúng
ta,

Thật sẽ là thì giờ kỳ diệu biết bao.

Anh em thích điều đó không? Mọi người, tiếp tục!

Ô, thì giờ kỳ diệu cho anh,
Thì giờ kỳ diệu cho tôi;
Nếu chúng ta chuẩn bị để gặp Jêsus Vua chúng
ta,

Thật sẽ là thì giờ kỳ diệu biết bao.

¹⁷⁹ Tôi thật thích một buổi nhóm phục hưng điển hình cổ xưa ở trong hội thánh. Còn anh em thế nào? Đúng một sự thanh tẩy xưa, làm cho sạch hết; thời gian tuyệt vời tốt đẹp, xưa. Anh em há chẳng cảm thấy tốt sao?Ồ!

Tôi sẽ ca ngợi Ngài, tôi sẽ ca ngợi Ngài,
Bởi tội nhân chính Chiên Con chịu hình.

Chúng ta hãy hát bài đó bây giờ, mọi người. Anh biết bài đó không? Tôi biết. Hãy đến đây; anh hãy giúp tôi hướng dẫn bài hát đó, Anh Neville. Và hết thầy anh em, cùng hát với nhau bây

giờ, cứ giơ tay lên và hát với tôi, bây giờ, bây giờ điệp khúc đó, nếu anh em muốn.

Bởi tội nhân chính Chiên Con chịu hình;
Muôn dân, khá dâng Ngài sự vinh hiển,
Vì Huyết Chúa đã gội trắng trong tội tình.

¹⁸⁰ Bây giờ, mọi người, hãy tiếp tục!

Tôi sẽ ca ngợi Ngài, tôi sẽ ca ngợi Ngài,
Bởi tội nhân chính Chiên Con chịu hình;
Muôn dân, khá dâng Ngài sự vinh hiển,
Do Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

A-men. Điều đó tuyệt diệu chứ?

Thành bằng ngọc trắng ngời,
Tôi có một nhà, cung đàn, và mào miện;
Giờ đây tôi chờ đợi, trông mong và cầu nguyện,
Thành trắng Giăng đã thấy sắp đến rồi.

¹⁸¹ A-men. Tuyệt vời! Ô! Bây giờ chúng ta hãy đứng lên, mọi người. Tôi hi vọng anh chị em đang cảm thấy tốt đẹp. Hãy nhớ những buổi nhóm tối nay. Bây giờ chúng ta muốn hát một bài hát hay quen thuộc trước khi giải tán.

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
Sấp mình nơi chân Ngài,
Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ tôn cao
Ngài,
Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

Được rồi. Mọi người bây giờ, hát với nhau nào. Được rồi.

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
Sấp mình nơi chơn Ngài dâng tâm thành,
Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ tôn cao
Ngài,
Khi cuộc hành trình của chúng ta được hoàn
tất.

Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật dịu dàng!
(Ồ thật dịu dàng!)

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;

Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật dịu dàng!
(Ồ thật dịu dàng!)

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

¹⁸² Thật là một buổi sáng tuyệt vời! Một thời giờ tuyệt vời! Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu một lát. Mọi người nhìn thẳng vào Đấng Christ bây giờ, Đấng Cứu Rỗi anh chị em. Trong cách yên lặng, tôi muốn anh chị em dâng lời cảm tạ và ca ngợi Ngài. Hãy nói, “Lạy Chúa, con rất biết ơn Ngài vì đã thánh hóa linh hồn con. Con rất cảm ơn Ngài vì tất cả những gì Ngài đã làm cho con. Xin để Thánh Linh Ngài ở trên con trong suốt ngày này, Chúa ôi. Xin hướng dẫn con. Điều khiển con. Ban phước cho con.” Đức Chúa Trời ban phước đó cho anh em, là lời cầu nguyện của tôi.

Bây giờ trong lúc chúng ta cúi đầu, mời Anh Neville, dâng lời cầu nguyện kết thúc buổi nhóm.

NHỮNG THẦN LINH QUYẾN DỤ VIE55-0724

(Enticing Spirits)

LOẠT BÀI MA QUỶ HỌC

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 24 tháng Bảy, năm 1955, tại Đền tạm Branham, ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org